

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

19. Ο οδηγός (19. Nettippakaraṇapāṭi)

Το θεμέλιο της διδασκαλίας (Sāsanapaṭṭhānaṃ)

[Ne 37, PTS 128-193]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

19. Ο οδηγός

Το θεμέλιο της διδασκαλίας

89. Εκεί οι δεκαοκτώ θεμελιώδεις όροι που πρέπει να αντιληφθούν; Στη θεμελίωση της Διδαχής. Εκεί ποια είναι η θεμελίωση της Διδαχής; Η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση, η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια, η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση, η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης, η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και στην καλλιέργεια, η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και στη διείσδυση, η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης, η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και στην καλλιέργεια και στη διείσδυση, η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια και στη διείσδυση, η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση της επιθυμίας, η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση της λανθασμένης άποψης, η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση της κακής συμπεριφοράς, η ομιλία που οδηγεί στην κάθαρση από την επιθυμία, η ομιλία που οδηγεί στην κάθαρση από τη λανθασμένη άποψη, η ομιλία που οδηγεί στην κάθαρση από την κακή συμπεριφορά.

Εκεί η μόλυνση είναι τριών ειδών - η μόλυνση της επιθυμίας, η μόλυνση της λανθασμένης άποψης, η μόλυνση της κακής συμπεριφοράς. Εκεί η μόλυνση της επιθυμίας εξαγνίζεται με τη νοητική ηρεμία· αυτή η νοητική ηρεμία είναι το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης. Η μόλυνση της λανθασμένης άποψης εξαγνίζεται με τη διόραση· αυτή η διόραση είναι το συνάθροισμα της σοφίας. Η μόλυνση της κακής συμπεριφοράς εξαγνίζεται με την καλή συμπεριφορά· αυτή η καλή συμπεριφορά είναι το συνάθροισμα της ηθικής. Για αυτόν που είναι εδραιωμένος στην ηθική, αν εγείρεται προσκόλληση στα είδη ύπαρξης, έτσι αυτός ο ηρεμιστικός και διορατικός διαλογισμός γίνεται τρόπος εκτέλεσης αξιέπαινης πράξης που συνίσταται στον διαλογισμό και οδηγεί στην επαναγέννηση εκεί. Αυτές οι τέσσερις ομιλίες, όταν γίνουν κοινές γίνονται οκτώ· αυτές ακριβώς οι οκτώ ομιλίες, όταν γίνουν κοινές γίνονται δεκαέξι.

Με αυτές τις δεκαέξι ομιλίες που διαιρούνται, η εννεαπλή ομιλία γίνεται διαιρεμένη. Με στίχο ο στίχος πρέπει να αξιολογείται, με απάντηση η απάντηση πρέπει να αξιολογείται. Με ομιλία η ομιλία πρέπει να αξιολογείται.

90. Εκεί ποια είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση;

«Τυφλωμένοι από τις ηδονές, καλυμμένοι από δίχτυ, σκεπασμένοι από το κάλυμμα της επιθυμίας·
δεμένοι από τον δεσμό της απροσεξίας, όπως τα ψάρια στο στόμα της παγίδας·
ακολουθούν το γήρας και τον θάνατο, όπως το μοσχάρι που θηλάζει γάλα ακολουθεί τη μητέρα του».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση.

Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι πορείες προκατάληψης. Ποιες τέσσερις; Ενεργεί με προκατάληψη λόγω επιθυμίας, ενεργεί με προκατάληψη λόγω μίσους, ενεργεί με προκατάληψη λόγω αυταπάτης, ενεργεί με προκατάληψη λόγω φόβου. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις πορείες προκατάληψης. Αυτά είπε ο Ευλογημένος, και αφού τα είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

«Λόγω επιθυμίας, μίσους, φόβου και αυταπάτης, όποιος παραβαίνει τον κανόνα·

η φήμη του μειώνεται, όπως η σελήνη στη σκοτεινή δεκαπενθήμερο».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση.

«Τα νοητικά φαινόμενα έχουν πρόδρομο τον νου, έχουν τον νου ως κυρίαρχο, είναι δημιουργημένα από τον νου·

αν με διεφθαρμένο νου κάποιος μιλά ή πράττει·

τότε αυτόν η δυστυχία ακολουθεί, όπως ο τροχός το πόδι αυτού που σέρνει».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση.

«Όταν είναι νωθρός και αδηφάγος, κοιμάται και ξαπλώνει στριφογυρίζοντας· σαν μεγάλος χοίρος ταϊσμένος με τροφή, ξανά και ξανά ο ανόητος μπαίνει στη μήτρα».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση.

«Όπως η σκουριά που προκύπτει από το σίδηρο, αφού προκύψει από αυτό, αυτό το ίδιο κατατρώει·

έτσι αυτόν που συμπεριφέρεται υπερβολικά, οι δικές του πράξεις τον οδηγούν στον κακότυχο κόσμο».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση.

«Όπως ο κλέφτης που πιάστηκε στο άνοιγμα της διάρρηξης, τιμωρείται και δένεται για τις πράξεις του·

έτσι αυτή η γενιά πεθαίνοντας στην επόμενη ζωή, τιμωρείται και δένεται για τις πράξεις της».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση.

«Τα πλάσματα που επιθυμούν την ευτυχία, όποιος με ραβδί τα κακοποιεί·

αναζητώντας την ευτυχία για τον εαυτό του, πεθαίνοντας αυτός δεν αποκτά ευτυχία».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση.

«Αν από τις αγελάδες που διασχίζουν, ο ταύρος πηγαίνει στραβά· όλες αυτές πηγαίνουν στραβά, όταν ο οδηγός έχει πάει στραβά.

«Ακριβώς έτσι μεταξύ των ανθρώπων, όποιος θεωρείται ο καλύτερος·

Αν αυτός συμπεριφέρεται άδικα, πόσο μάλλον η υπόλοιπη γενιά·

ολόκληρο το βασίλειο κοιμάται με δυστυχία, αν ο βασιλιάς είναι άδικος».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση.

«Πράγματι δύσκολα αυτοί οι άνθρωποι, κάνουν κακό κυριευμένοι από πάθος στις προσκολλήσεις·
πηγαίνουν στην πολυπληθή κατοικία, στην κόλαση Αβίτσι, πικρή και τρομακτική».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση.

«Ο καρπός πράγματι σκοτώνει τη μπανανιά, ο καρπός το μπαμπού, ο καρπός το καλάμι·
η τιμή σκοτώνει τον κακό άνθρωπο, όπως το έμβρυο τη φοράδα του μουλαριού».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση.

«Ο μοναχός που σέβεται την οργή και την περιφρόνηση, που σέβεται το υλικό κέρδος και την τιμή·
σαν σάπιος σπόρος σε καλό χωράφι, δεν αναπτύσσεται στην Άριστη Διδασκαλία».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση.

91. «Εδώ εγώ, μοναχοί, κατανοώ κάποιο άτομο με διεφθαρμένο νου έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου, (με όποιον τρόπο αυτό το άτομο κινείται, και όποια πρακτική ασκεί, και σε όποια οδό έχει ανέβει). Αν αυτός πέθαινε αυτή τη στιγμή, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Για ποιο λόγο; Ο νους του, μοναχοί, είναι διεφθαρμένος· εξαιτίας της διαφθοράς του νου, μοναχοί, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση». Αυτό το νόημα είπε ο Ευλογημένος. Εκεί αυτό λέγεται έτσι -

«Γνωρίζοντας κάποιο άτομο εδώ με διεφθαρμένο νου·
αυτό το νόημα εξήγησε ο Βούδας κοντά στους μοναχούς.

Αν αυτή τη στιγμή αυτό το άτομο πέθαινε·
θα επαναγεννιόταν στην κόλαση, ο νους του είναι διεφθαρμένος.
Εξαιτίας της διαφθοράς του νου πράγματι, τα όντα πηγαίνουν στον κακότυχο κόσμο.

Όπως αφού μεταφέρει θα τοποθετούσε, ακριβώς έτσι τέτοιος·
με την κατάρρευση του σώματος ο άσοφος, επαναγεννιέται στην κόλαση».

Αυτό επίσης το νόημα ειπώθηκε από τον Ευλογημένο, έτσι έχω ακούσει.

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση.

«Αν φοβάστε τον πόνο, αν ο πόνος είναι μη αγαπητός για εσάς·

μην κάνετε κακόβουλη πράξη, είτε φανερά είτε κρυφά.

Αν κακόβουλη πράξη θα κάνετε ή κάνετε·
δεν υπάρχει για εσάς απελευθέρωση από τη δυστυχία, ακόμη κι αν φύγετε τρέχοντας».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση.

«Αφού απέκτησε πλούτο με αδικία, με ψευδολογία και με τα δύο·
οι ανόητοι νομίζουν 'είναι δικό μου', αυτό πώς θα είναι;

Εμπόδια σίγουρα θα υπάρξουν, αυτό που συγκεντρώθηκε καταστρέφεται·
οι νεκροί δεν πηγαίνουν στον ευδαιμονικό κόσμο, δεν είναι σε αυτό το βαθμό καταστραμμένοι;»

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση.

«Πώς σκάβει τον εαυτό του, πώς φθείρεται με τους φίλους·
πώς απομακρύνεται από τη Διδασκαλία, πώς δεν πηγαίνει στον ευδαιμονικό κόσμο;

Από απληστία σκάβει τον εαυτό του, ο άπληστος φθείρεται με τους φίλους·
από απληστία απομακρύνεται από τη Διδασκαλία, από απληστία δεν πηγαίνει στον ευδαιμονικό κόσμο».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση.

«Περιφέρονται οι ανόητοι, οι άφρονες, με τον εαυτό τους σαν εχθρό·
κάνοντας κακόβουλη πράξη, που έχει πικρό καρπό.

Δεν είναι καλή εκείνη η πράξη που έγινε, την οποία κάνοντας μετανιώνει·
της οποίας με δακρυσμένο πρόσωπο κλαίγοντας, βιώνει το επακόλουθο».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση.

«Δύσκολος και δυσυπόμονος, για τον άπειρο ο ασκητισμός·
πολλοί πράγματι εκεί οι περιορισμοί, όπου ο ανόητος βυθίζεται.

«Όποιος πράγματι, ενώ ο Τατχάγκατα μιλάει για το νόημα και τη Διδασκαλία·
μολύνει τον νου, ο ανόητος, μάταιη πράγματι η ζωή του.

«Και αυτό αξίζω, και δυστυχία και χειρότερο από αυτό, σεβάσμιε κύριε·
εγώ που μολύνω τη συνείδηση στους αμέτρητους Τατχάγκατα, χωρίς να είμαι χωρίς πάθος».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση.

«Αυτόν που μετράει το αμέτρητο, ποιος σοφός θα τον θεωρούσε;
Αυτόν που μετράει το αμέτρητο, εμποδισμένο τον θεωρώ, χωρίς σοφία».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση.

«Για τον άνθρωπο που γεννήθηκε, γεννιέται τσεκούρι στο στόμα·
με το οποίο κόβει τον εαυτό του, ο ανόητος που λέει προσβλητικά λόγια.

«Ούτε πράγματι μαχαίρι καλά ακονισμένο, ούτε δηλητήριο θανατηφόρο·
έτσι τον αποτυχημένο ρίχνει κάτω, όπως η κακά ειπωμένη ομιλία».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση.

- 92.** Αυτός που επαινεί τον αξιοκατάκριτο, ή αυτός που κατακρίνει τον αξιέπαινο·
αυτός συσσωρεύει με το στόμα του ατυχία, με εκείνη την ατυχία δεν βρίσκει
ευτυχία.

«Ασήμαντη είναι αυτή η ατυχία, η απώλεια χρημάτων στα ζάρια·
ακόμη και με όλα μαζί με τον εαυτό του, αυτή ακριβώς είναι η μεγαλύτερη
ατυχία·
αυτός που μολύνει τον νου του απέναντι στους Καλότυχους.

Εκατό χιλιάδες νιράμπουντα, και τριάντα έξι και πέντε αμπούντα·
αυτός που κατακρίνει τους ευγενείς πηγαίνει στην κόλαση, κατευθύνοντας
κακόβουλα την ομιλία και τον νου».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση.

«Όποιος είναι αφοσιωμένος στην απληστία, αυτός με τα λόγια υβρίζει τους
άλλους·
άπιστος, φιλάργυρος, αυτός που δεν ακούει συμβουλές, τσιγκούνης,
αφοσιωμένος στη συκοφαντία.

«Στραβόστομε, ψεύτη, αγενή, καταστροφέα της ανάπτυξης, κακόβουλε, που
κάνεις ανάρμοστες πράξεις·
κατώτατε των ανθρώπων, άτυχε, εκφυλισμένε γιε, μη μιλάς πολύ εδώ, είσαι
καταδικασμένος στην Κόλαση.

«Σκορπίζεις σκόνη προς βλάβη σου, επικρίνεις τους αγαθούς, εσύ που
διαπράττεις αμαρτήματα·
αφού έχεις κάνει πολλές κακές συμπεριφορές, πηγαίνεις στον γκρεμό για
μακρύ χρόνο».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση.

Εκεί ποια είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια;

«Τα νοητικά φαινόμενα έχουν πρόδρομο τον νου, έχουν τον νου ως κυρίαρχο,
είναι δημιουργημένα από τον νου·
αν με καθαρό νου κάποιος μιλά ή πράττει·
τότε αυτόν η ευτυχία ακολουθεί, σαν σκιά αχώριστη».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια.

93. Ο Μαχανάμα ο Σάκκα είπε στον Ευλογημένο: «Αυτή, σεβάσμιε κύριε, η Καπιλαβάττχου είναι επιτυχημένη και ακμάζουσα και γνωστή σε πολλούς και γεμάτη με ανθρώπους και με στενά αδιέξοδα. Έτσι εγώ λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, αφού υπηρετήσω τον Ευλογημένο ή τους μοναχούς που ανυψώνουν τον νου, την απογευματινή περίοδο της ημέρας μπαίνοντας στην Καπιλαβάττχου· συναντώ ακόμη και ελέφαντα, σεβάσμιε κύριε· συναντώ ακόμη και άλογο, σεβάσμιε κύριε· συναντώ ακόμη και άρμα, σεβάσμιε κύριε· συναντώ ακόμη και κάρο, σεβάσμιε κύριε· συναντώ ακόμη και άνθρωπο, σεβάσμιε κύριε. Σε μένα, σεβάσμιε κύριε, εκείνη τη στιγμή χάνεται η μνήμη σχετικά με τον Ευλογημένο, χάνεται η μνήμη σχετικά με τη Διδασκαλία, χάνεται η μνήμη σχετικά με την Κοινότητα. Σε μένα, σεβάσμιε κύριε, έρχεται αυτή η σκέψη: 'Αν εγώ πέθαινα αυτή την απογευματινή περίοδο, ποιος θα ήταν ο προορισμός μου, ποια η μελλοντική ζωή μου;»

«Μη φοβάσαι, Μαχανάμα, μη φοβάσαι, Μαχανάμα! Χωρίς κακό θα είναι ο θάνατός σου, χωρίς κακό η λήξη του χρόνου σου. Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, Μαχανάμα, ένας ευγενής μαθητής γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα. Ποιες τέσσερις; Εδώ, Μαχανάμα, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος... κ.λπ... ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Όπως, Μαχανάμα, ένα δέντρο επιρρεπές προς την ανατολή, κεκλιμένο προς την ανατολή, με κλίση προς την ανατολή, αυτό κομμένο από τη ρίζα, προς τα πού θα έπεφτε;» «Προς όπου είναι επιρρεπές, σεβάσμιε κύριε, προς όπου κλίνει, προς όπου έχει κλίση». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, Μαχανάμα, προικισμένος με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, ένας ευγενής μαθητής γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα. Μη φοβάσαι, Μαχανάμα, μη φοβάσαι, Μαχανάμα! Χωρίς κακό θα είναι ο θάνατός σου, χωρίς κακό η λήξη του χρόνου σου».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια.

Τα πλάσματα που επιθυμούν την ευτυχία, όποιος με ραβδί δεν τα βλάπτει· αναζητώντας την ευτυχία για τον εαυτό του, πεθαίνοντας αυτός αποκτά ευτυχία».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια.

«Αν από τις αγελάδες που διασχίζουν, ο ταύρος πηγαίνει ευθεία· όλες αυτές πηγαίνουν ευθεία, όταν ο οδηγός έχει πάει ευθεία.

«Ακριβώς έτσι μεταξύ των ανθρώπων, όποιος θεωρείται ο καλύτερος· αν αυτός συμπεριφέρεται δίκαια, πόσο μάλλον η υπόλοιπη γενιά· ολόκληρο το βασίλειο κοιμάται με ευτυχία, αν ο βασιλιάς είναι δίκαιος».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια.

94. Ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο αρκετοί μοναχοί έκαναν την κατασκευή χιτώνων για τον Ευλογημένο: «Όταν ολοκληρωθεί ο χιτώνας, ο Ευλογημένος θα αναχωρήσει για περιπλάνηση μετά το πέρας των τριών μηνών». Εκείνη την περίοδο οι

αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα διέμεναν στη Σακέτα για κάποια υπόθεση. Οι αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα άκουσαν: «Αρκετοί μοναχοί, λένε, κάνουν την κατασκευή χιτώνων για τον Ευλογημένο. Όταν ολοκληρωθεί ο χιτώνας, ο Ευλογημένος θα αναχωρήσει για περιπλάνηση μετά το πέρας των τριών μηνών».

Τότε οι αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα τοποθέτησαν έναν άνθρωπο στον δρόμο: «Όταν εσύ, άνθρωπε, δεις τον Ευλογημένο να έρχεται, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, τότε να μας το αναφέρεις». Αφού στάθηκε δύο ή τρεις ημέρες, εκείνος ο άνθρωπος είδε τον Ευλογημένο να έρχεται από μακριά· αφού τον είδε, πήγε εκεί όπου ήταν οι αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα· αφού πλησίασε, είπε στους αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα: «Αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος έρχεται, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος· όποτε θεωρείτε ότι είναι η κατάλληλη ώρα».

Τότε οι αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν και απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, ακολούθησαν τον Ευλογημένο από κοντά. Τότε ο Ευλογημένος, αφού παρεξέκλινε από τον δρόμο, πήγε προς τη βάση κάποιου δένδρου· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Οι αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα, αφού απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, κάθισαν στο πλάι· καθισμένοι στο πλάι, οι αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα είπαν στον Ευλογημένο:

«Όταν εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο - 'Θα αναχωρήσει από τη Σαβάτθι για περιπλάνηση στους Κοσάλα', υπάρχει σε μας εκείνη την περίοδο δυσaréσκεια, υπάρχει θλίψη - 'Ο Ευλογημένος θα είναι μακριά μας'. Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο - 'Αναχώρησε από τη Σαβάτθι για περιπλάνηση στους Κοσάλα', υπάρχει σε μας εκείνη την περίοδο δυσaréσκεια, υπάρχει θλίψη - 'Ο Ευλογημένος είναι μακριά μας'... κ.λπ...

Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο - 'Θα αναχωρήσει για περιπλάνηση από τους Κασί στη Μαγκάντα', υπάρχει σε μας εκείνη την περίοδο δυσaréσκεια, υπάρχει θλίψη - 'Ο Ευλογημένος θα είναι μακριά μας'. Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο - 'Έχει αναχωρήσει για περιπλάνηση από τους Κασί στη Μαγκάντα', εκείνη την περίοδο έχουμε όχι λίγη δυσaréσκεια, έχουμε όχι λίγη θλίψη - 'Ο Ευλογημένος είναι μακριά μας'.

Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο - 'Θα αναχωρήσει για περιπλάνηση από τη Μαγκάντα στους Κασί', εκείνη την περίοδο έχουμε ικανοποίηση, έχουμε ευaréσκεια - 'Ο Ευλογημένος θα είναι κοντά μας'. Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο - 'Έχει αναχωρήσει για περιπλάνηση από τη Μαγκάντα στους Κασί', εκείνη την περίοδο έχουμε ικανοποίηση, έχουμε ευaréσκεια - 'Ο Ευλογημένος είναι κοντά μας'... κ.λπ...

Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο - 'Από την Κοσάλα θα αναχωρήσει για περιπλάνηση στη Σαβάτθι'. Υπάρχει σε μας εκείνη την περίοδο ικανοποίηση, υπάρχει ευaréσκεια - 'Ο Ευλογημένος θα είναι κοντά μας'.

Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο - 'Διαμένει στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα', υπάρχει όχι λίγη σε μας εκείνη την περίοδο ικανοποίηση, υπάρχει όχι λίγη ευaréσκεια - 'Ο Ευλογημένος είναι κοντά μας'».

«Γι' αυτό λοιπόν, αρχιτέκτονες, η οικογενειακή ζωή είναι εγκλεισμός, ένα μονοπάτι σκόνης· η αναχώρηση είναι σαν τον ανοιχτό ουρανό. Και είναι αρκετό για εσάς, αρχιτέκτονες, για επιμέλεια». «Υπάρχει πράγματι, σεβάσμιε κύριε, για μας άλλος εγκλεισμός από αυτόν τον εγκλεισμό, πιο περιοριστικός και πιο θεωρούμενος ως περιοριστικός». «Ποιος όμως είναι για εσάς, αρχιτέκτονες, ο άλλος εγκλεισμός από αυτόν τον εγκλεισμό, πιο περιοριστικός και πιο θεωρούμενος ως περιοριστικός;»

«Εδώ εμείς, σεβάσμιε κύριε, όταν ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα επιθυμεί να αναχωρήσει για τον κήπο, εκείνους τους ελέφαντες του βασιλιά Πασενάντι της Κοσάλα που είναι για ιππασία, αφού τους ετοιμάσουμε, εκείνες τις συζύγους του βασιλιά Πασενάντι της Κοσάλα που είναι αγαπητές και ευχάριστες, τις καθίζουμε μία μπροστά και μία πίσω. Αυτών όμως των αδελφών, σεβάσμιε κύριε, η οσμή είναι τέτοια. Όπως ακριβώς ενός κουτιού αρωμάτων μόλις ανοιγμένου, όπως συμβαίνει με βασιλοπούλες στολισμένες με άρωμα. Αυτών όμως των αδελφών, σεβάσμιε κύριε, η σωματική επαφή είναι τέτοια, όπως ακριβώς η νιφάδα βαμβακιού ή η νιφάδα βαμβακόφυτου, όπως συμβαίνει με βασιλοπούλες μεγαλωμένες στην άνεση. Εκείνη όμως την περίοδο, σεβάσμιε κύριε, και ο ελέφαντας πρέπει να προστατεύεται. Και εκείνες οι αδελφές πρέπει να προστατεύονται. Και ο εαυτός πρέπει να προστατεύεται. Δεν γνωρίζουμε άμεσα όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ότι δημιουργήσαμε κακόβουλη σκέψη απέναντι σε εκείνες τις αδελφές. Αυτός λοιπόν είναι για μας, σεβάσμιε κύριε, ο άλλος εγκλεισμός από αυτόν τον εγκλεισμό, πιο περιοριστικός και πιο συμπιεστικός».

«Γι' αυτό λοιπόν, αρχιτέκτονες, η οικογενειακή ζωή είναι εγκλεισμός, ένα μονοπάτι σκόνης· η αναχώρηση είναι σαν τον ανοιχτό ουρανό. Και είναι αρκετό για εσάς, αρχιτέκτονες, για επιμέλεια. Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, αρχιτέκτονες, ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση.

«Με ποιες τέσσερις; Εδώ, αρχιτέκτονες, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος... κ.λπ... ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος', στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... κατοικεί εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, γενναιόδωρος, με καθαρά χέρια, χαρούμενος στην αποδέσμευση, άξιος να ζητηθεί, χαρούμενος στη δωρεά και τη διανομή, αδιαίρετα. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, αρχιτέκτονες, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση.

«Εσείς λοιπόν, αρχιτέκτονες, είστε προικισμένοι με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος... κ.λπ... ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος', στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... οποιαδήποτε δωρεά υπάρχει στην οικογένεια, όλη αυτή είναι αδιαίρετη με τους ηθικούς, τους καλού χαρακτήρα. Τι νομίζετε, αρχιτέκτονες, πόσοι είναι εκείνοι οι άνθρωποι στους Κοσάλα που είναι ίσοι με εσάς, δηλαδή στη δωρεά και τη διανομή;» «Είμαστε τυχεροί, σεβάσμιε κύριε, είναι καλή τύχη για μας, σεβάσμιε κύριε, που ο Ευλογημένος μας κατανοεί έτσι».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια.

- 95.** «Αφού πρόσφερα ένα λουλούδι, χίλια δεκάκις εκατομμύρια κοσμικούς κύκλους· σε θεούς και σε ανθρώπους, με το υπόλοιπο επέτυχα το τελικό Νιμπάνα».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια.

«Στο δέντρο ασσάτθα με την πράσινη λάμψη, στο δέντρο που είχε αναπτυχθεί καλά·

μία αντίληψη σχετική με τον Βούδα, απέκτησα όντας μνήμων.

«Σήμερα τριάντα κοσμικούς κύκλους από τότε, δεν γνωρίζω άμεσα κακότυχο κόσμο·

οι τρεις αληθινές γνώσεις έχουν πραγματωθεί, χάρη σε εκείνη την αντίληψη».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια.

«Για προσφερόμενη τροφή στην πόλη Κοσάλα, μπήκε το άριστο πρόσωπο· ο συμπονετικός πριν το γεύμα, ο σοφός που εξαλείφει την επιθυμία.

«Στο χέρι ενός ανθρώπου ένα στεφάνι, στολισμένο με κάθε είδους λουλούδια· αυτός είδε τον Αυτοφωτισμένο, με επικεφαλής την κοινότητα μοναχών.

«Καθώς εισερχόταν από τον βασιλικό δρόμο, τιμώμενος από θεούς και ανθρώπους·

χαρούμενος, γεμίζοντας με πίστη τη συνείδησή του, πλησίασε τον Αυτοφωτισμένο.

«Αυτός εκείνο το στεφάνι το ευωδιαστό, το όμορφο, το ευχάριστο· το πρόσφερε στον Αυτοφωτισμένο, με πίστη, με τα δικά του χέρια.

«Τότε με χρώμα φλόγας φωτιάς, από ανάμεσα στα χείλη του Βούδα· με χίλιες ακτίνες σαν αστραπή, λάμψη βγήκε από το πρόσωπο.

«Αφού περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά, το κεφάλι του συγγενή του ήλιου· αφού περιστράφηκε τρεις φορές, εξαφανίστηκε στην κορυφή του κεφαλιού.

«Αφού είδε αυτό το θαυμαστό, το εκπληκτικό που προκαλεί τρόμο· αφού τακτοποίησε τον χιτώνα πάνω από τον έναν ώμο, ο Άναντα είπε αυτό:

"Ποια είναι η αιτία του χαμόγελου; Απάντησε, μεγάλε σοφέ· θα υπάρξει φως της Διδασκαλίας, απομάκρυνε την αβεβαιότητά μας, σοφέ.

"Αυτός του οποίου η γνώση λειτουργεί πάντα σε όλα τα φαινόμενα· στον αβέβαιο, αμφιβάλλοντα πρεσβύτερο μοναχό, τον Άναντα, είπε αυτό:

"Εκείνος ο άνθρωπος, Άναντα, που γέμισε με πίστη τη συνείδησή του σε εμένα· ογδόντα τέσσερις χιλιάδες κοσμικούς κύκλους, δεν θα πάει στον κακότυχο κόσμο.

"Μεταξύ των θεών θεϊκή ευημερία, θεϊκή βασιλεία θα κυβερνήσει· μεταξύ των ανθρώπων άρχοντας των ανθρώπων, βασιλιάς στο βασίλειο θα γίνει.

"Αυτός στην τελευταία του ζωή αναχωρώντας, αφού συνειδητοποιήσει τη φύση της Διδασκαλίας·
Ατομικά Φωτισμένος που έχει αποτινάξει τη λαγνεία, Βατάμσακα θα ονομαστεί.

«Δεν υπάρχει, όταν η συνείδηση έχει πίστη, μικρή προσφορά·
ή στον Τατχάγκατα τον αυτοφωτισμένο, ή στον μαθητή του.

«Έτσι ασύλληπτοι οι Βούδες, οι ιδιότητες των Βουδών ασύλληπτες·
σε αυτούς τους ασύλληπτους αυτών που έχουν πεποίθηση, το επακόλουθο είναι ασύλληπτο»».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια.

96. «Εδώ εγώ, μοναχοί, κατανοώ κάποιο άτομο με γαλήνιο νου έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου (με όποιον τρόπο αυτό το άτομο κινείται, και όποια πρακτική ασκεί, και σε όποια οδό έχει ανέβει). Αν αυτός πέθαινε αυτή τη στιγμή, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Για ποιο λόγο; Ο νους του, μοναχοί, είναι γαλήνιος· εξαιτίας της γαλήνης του νου έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο». Αυτό το νόημα είπε ο Ευλογημένος. Εκεί αυτό λέγεται έτσι -

«Γνωρίζοντας κάποιο άτομο εδώ με γαλήνιο νου·
αυτό το νόημα εξήγησε ο Βούδας κοντά στους μοναχούς.

«Αν αυτή τη στιγμή αυτό το άτομο πέθαινε·
θα επαναγεννιόταν στον ευδαιμονικό κόσμο, ο νους του είναι γαληνεμένος.

«Εξαιτίας της γαλήνης του νου πράγματι, τα όντα πηγαίνουν στον καλότυχο κόσμο·
όπως αφού μεταφέρει θα τοποθετούσε, ακριβώς έτσι τέτοιος·
με την κατάρρευση του σώματος ο σοφός, επαναγεννιέται στον ευδαιμονικό κόσμο».

«Αυτό επίσης το νόημα ειπώθηκε από τον Ευλογημένο, έτσι έχω ακούσει».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια.

«Σε πλοίο με χρυσή στέγη, γυναίκα, ανεβαίνεις και στέκεσαι·
Μπαίνεις στη λιμνούλα, κόβεις λωτό με το χέρι σου.

«Με τι έχεις τέτοια ομορφιά, η ισχύς και η λάμψη σου·
και εγείρονται σε σένα πλούτη, οποιαδήποτε επιθυμητά στον νου.

«Ερωτηθείσα, θεότητα, πες, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός;»
Εκείνη η θεότητα ευχαριστημένη, ερωτηθείσα από τον βασιλιά των θεών.

«Απάντησε στην ερώτηση, στον Σάκκα, έτσι έχω ακούσει·
ταξιδεύοντας στην πορεία εγώ, αφού είδα μια ευχάριστη στούπα.

«Εκεί γαλήνεψα τη συνείδησή μου, του Κάσσαπα του ένδοξου· με άνθη λωτού έδειξα ευσέβεια, με πίστη, με τα δικά μου, σε αυτόν ακριβώς· ο καρπός της πράξης, το επακόλουθο, τέτοια αποκτούν όσοι κάνουν αξιέπαινες πράξεις».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια.

«Συζήτηση για τη δωρεά, συζήτηση για την ηθική, συζήτηση για τον ευδαιμονικό κόσμο, συζήτηση για τις αξιέπαινες πράξεις, συζήτηση για το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων»·

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια.

«Αλλά ακόμη και σε στούπες από χώμα, ειδικά κατασκευασμένες για τους κατόχους των δέκα δυνάμεων, αφού κάνουν τιμή εκεί επίσης, οι άνθρωποι χαίρονται στους ευδαιμονικούς κόσμους».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια.

97. «Με σώματα και ομορφιά σαν γιων θεών, όλοι με ευτυχισμένη εμφάνιση· αφού βρέξετε τη σκόνη με νερό, αυξήστε τη στούπα του Κάσσαπα.

«Αυτή είναι η στούπα του Καλότυχου, του ωραιосώματου, του μεγάλου σοφού, του κατόχου της Διδασκαλίας των δέκα δυνάμεων· σε αυτήν αυτοί οι θεοί και άνθρωποι με πίστη, κάνοντας τιμή, απελευθερώνονται από το γήρας και τον θάνατο».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια.

«Μεγαλόψυχο πράγματι ήταν αυτό, όταν εγώ στη στούπα του μεγάλου σοφού· και τέσσερις μπλε λωτούς και γιρλάντα πρόσφερα.

«Σήμερα τριάντα κοσμικούς κύκλους από τότε, δεν γνωρίζω άμεσα κακότυχο κόσμο· στον κόσμο του ξεπεσμού δεν πηγαίνω, αφού έδειξα ευσέβεια στη στούπα του Διδασκάλου».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια.

«Του κατόχου των τριάντα δύο χαρακτηριστικών, αυτού που έχει κατακτήσει τη νίκη, του προστάτη του κόσμου· για εκατό χιλιάδες κοσμικούς κύκλους, χαρούμενος έδειξα ευσέβεια στη στούπα.

«Όποια αξιέπαινη πράξη παράχθηκε από μένα, με αυτή την αξιέπαινη πράξη θεϊκή ομορφιά· και βασιλεία αποκτήθηκαν, χωρίς να πάω στον κόσμο του ξεπεσμού.

«Όποιο μάτι στη Διδαχή αυτού που δαμάζει τους αδάμαστους, τοποθετήθηκε έτσι·

αυτή η συνείδησή μου εντελώς, αποκτήθηκε· έχω απελευθερωμένο νου, με αποτιναγμένη την αναρριχητική επιθυμία».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια.

- 98.** «Μόνο ένα μέτρο μαγειρεμένου ρυζιού με σάμακα πράγματι, στον Ατομικά Φωτισμένο έδωσε προσφορά·
σε αυτόν με απελευθερωμένο νου, χωρίς στειρότητα, χωρίς νοητικές διαφθορές, που διαμένει χωρίς διαμάχη, με νου χωρίς προσκόλληση.
- «Και σε εκείνον εμπιστεύτηκε την ύψιστη Διδασκαλία, και σε εκείνη τη Διδασκαλία κατεύθυνα τον νου μου·
με τέτοιους που διαμένουν έτσι ας έχω συνάντηση, σε οποιοδήποτε γίγνεσθαι και ας μην έχω προσδοκία.
- «Ως επακόλουθο εκείνης ακριβώς της πράξης εγώ, χίλιες φορές επαναγεννήθηκα στους Κούρου·
σε μακρόβια, χωρίς ιδιοκτησία όντα, που πηγαίνουν προς διάκριση, που δεν πηγαίνουν προς κατωτερότητα.
- «Ως επακόλουθο εκείνης ακριβώς της πράξης εγώ, χίλιες φορές επαναγεννήθηκα στους Τριάντα Τρεις·
σε αυτούς με ποικίλα στεφάνια, κοσμήματα και αλοιφές, έχοντας αποκτήσει εξαίρετο σώμα, ένδοξους.
- «Ως επακόλουθο εκείνης ακριβώς της πράξης εγώ, με απελευθερωμένο νου, χωρίς στειρότητα, χωρίς νοητικές διαφθορές·
με αυτούς που φέρουν το τελευταίο σώμα, η συνάντησή μου ήταν με εκείνες και εκείνους.
- «Αυτό άμεσα είπε ο Τατχάγκατα ο νικητής, επιτυγχάνεται για τον ηθικό ό,τι επιθυμεί·
με όποιον τρόπο από εμένα με τον νου σκέφτηκα, έτσι επιτεύχθηκε, αυτό είναι το τελευταίο γίγνεσθαι».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια.

«Στον τριακοστό πρώτο κοσμικό κύκλο ο νικητής χωρίς λαχτάρα, ο Ανανταντασσί, ο Ευλογημένος ονομαζόταν Σικχί·
και αυτού ο βασιλιάς αδελφός στον Σικχί με υπερφυσική δύναμη, στον Βούδα και στη Διδασκαλία είχε βαθιά πίστη.

«Όταν ο οδηγός του κόσμου επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, έκανε στούπα ευρύχωρη και μεγάλη·
ολόγυρα ενός γκαβούτα για τον μεγάλο σοφό, τον θεό των θεών, τον ύψιστο μεταξύ των ανθρώπων.

«Σε εκείνη ένας άνθρωπος που έφερνε προσφορά, υψώνοντας γιασεμί, χαρούμενος·

από τον άνεμο ένα λουλούδι έπεσε από αυτόν, αυτό εγώ αφού το πήρα σε εκείνον ακριβώς το έδωσα.

«Αυτός μου είπε με γαλήνιο νου, 'σε σένα ακριβώς αυτό το λουλούδι δίνω'· αυτό εγώ αφού το πήρα το τοποθέτησα, ξανά και ξανά αναθυμούμενος τον Βούδα.

«Σήμερα τριάντα κοσμικούς κύκλους από τότε, δεν γνωρίζω άμεσα κακότυχο κόσμο· στον κόσμο του ξεπεσμού δεν πηγαίνω, αυτός είναι ο καρπός της τιμής προς τη στούπα».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια.

«Μια πόλη ονόματι Καπίλα, καλά χωρισμένη, με μεγάλους δρόμους· γεμάτη με ανθρώπους και ακμάζουσα, του βασιλιά Βραχμαδάττα.

«Αρτοπαρασκεύασμα πουλούσα εκεί, στην έξοχη πόλη των Παντσάλα· εγώ είδα τον Αυτοφωτισμένο, τον Ουπαρίτθα τον ένδοξο, που στεκόταν ψηλά.

«Χαρούμενη, γεμίζοντας με πίστη τη συνείδησή μου, προσκάλεσα τον ύψιστο μεταξύ των ανθρώπων· τον Αρίτθα με τακτικό γεύμα, ό,τι βρισκόταν στο σπίτι μου.

«Και τότε ο Κάττικα ήταν πλήρης, η πανσέληνος παρουσιάστηκε· Αφού πήρα ένα νέο ζευγάρι υφασμάτων, το πρόσφερα στον Αρίττχα.

«Γνωρίζοντας τον γαλήνιο νου μου, δέχτηκε ο ύψιστος των ανθρώπων· ο συμπονετικός, ο γεμάτος συμπόνια, ο σοφός που εξαλείφει την επιθυμία.

«Αφού έκανα αυτή την πράξη, την καλή που επαίνεσε ο Βούδας· σε θεούς και σε ανθρώπους, αφού μετανάστευσα, πέθανα από εκεί.

«Στην πόλη της Μπαρνασί, το μοναχοπαίδι ενός πλουσίου· γεννήθηκα σε πλούσια οικογένεια, πιο αγαπητός από τη ζωή τους.

«Και τότε όταν έφτασα στη νοημοσύνη, παρακινημένος από έναν νεαρό θεό· αφού κατέβηκα από το παλάτι, πλησίασα τον Αυτοφωτισμένο.

«Αυτός μου δίδαξε τη Διδασκαλία, από συμπόνια ο Γκόταμα· τον υπαρξιακό πόνο, την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, και την υπέρβαση του υπαρξιακού πόνου.

«Την ευγενή οκταμελή οδό, που οδηγεί στη γαλήνη από τον υπαρξιακό πόνο· τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες, ο σοφός δίδαξε τη Διδασκαλία.

«Αφού άκουσα τα λόγια του, έζησα χαίροντας στη Διδαχή· διείσδυσα στον ηρεμιστικό διαλογισμό, νύχτα και μέρα χωρίς λήθαργο.

«Εσωτερικά και εξωτερικά, όσες νοητικές διαφθορές υπήρχαν σε μένα· όλες εκριζώθηκαν, και δεν θα εγερθούν ξανά.

«Η δυστυχία έχει φτάσει στο τέλος της, αυτή είναι η έσχατη ύπαρξη· η περιπλάνηση στον κύκλο της γέννησης και του θανάτου, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια.

99. Εκεί ποια είναι η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση;

«Προς τα πάνω, προς τα κάτω, πλήρως απελευθερωμένος παντού, μη παρατηρώντας 'αυτός είμαι εγώ'· έτσι απελευθερωμένος διέβη τη νοητική πλημμύρα, που δεν είχε διαβεί πριν, για τη μη επαναγέννηση».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση.

«Για τον ηθικό, Άναντα, δεν πρέπει να γίνει βούληση 'πώς να γεννηθεί σε μένα απουσία μεταμέλειας'. Αυτή είναι η φυσική τάξη, Άναντα, ότι στον ηθικό γεννιέται απουσία μεταμέλειας. Σε αυτόν που δεν έχει μεταμέλεια, Άναντα, δεν πρέπει να γίνει βούληση 'πώς να γεννηθεί σε μένα χαρά'. Αυτή είναι η φυσική τάξη, Άναντα, ότι σε αυτόν που δεν έχει μεταμέλεια γεννιέται χαρά. Σε αυτόν που χαίρεται, Άναντα, δεν πρέπει να γίνει βούληση 'πώς να γεννηθεί σε μένα αγαλλίαση'. Αυτή είναι η φυσική τάξη, Άναντα, ότι σε αυτόν που χαίρεται γεννιέται αγαλλίαση. Σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, Άναντα, δεν πρέπει να γίνει βούληση 'πώς να γαληνέψει το σώμα μου'. Αυτή είναι η φυσική τάξη, Άναντα, ότι σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου το σώμα γαληνεύει. Σε αυτόν που έχει γαλήνιο σώμα, Άναντα, δεν πρέπει να γίνει βούληση 'πώς να βιώσω εγώ ευτυχία'. Αυτή είναι η φυσική τάξη, Άναντα, ότι αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία. Σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, Άναντα, δεν πρέπει να γίνει βούληση 'πώς να γεννηθεί σε μένα αυτοσυγκέντρωση'. Αυτή είναι η φυσική τάξη, Άναντα, ότι σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος γεννιέται αυτοσυγκέντρωση. Σε αυτόν που είναι αυτοσυγκεντρωμένος, Άναντα, δεν πρέπει να γίνει βούληση 'πώς να κατανοήσω εγώ όπως πραγματικά είναι'. Αυτή είναι η φυσική τάξη, Άναντα, ότι ο αυτοσυγκεντρωμένος κατανοεί όπως πραγματικά είναι. Σε αυτόν που κατανοεί όπως πραγματικά είναι, Άναντα, δεν πρέπει να γίνει βούληση 'πώς να γεννηθεί σε μένα αποστασιοποίηση'. Αυτή είναι η φυσική τάξη, Άναντα, ότι αυτός που κατανοεί όπως πραγματικά είναι αποστασιοποιείται. Σε αυτόν που αποστασιοποιείται, Άναντα, δεν πρέπει να γίνει βούληση 'πώς να γεννηθεί σε μένα μη πάθος'. Αυτή είναι η φυσική τάξη, Άναντα, ότι αυτός που αποστασιοποιείται απαλλάσσεται από το πάθος. Σε αυτόν που απαλλάσσεται από το πάθος, Άναντα, δεν πρέπει να γίνει βούληση 'πώς να γεννηθεί σε μένα απελευθέρωση'. Αυτή είναι η φυσική τάξη, Άναντα, ότι αυτός που απαλλάσσεται από το πάθος απελευθερώνεται. Σε αυτόν που απελευθερώθηκε, Άναντα, δεν πρέπει να γίνει βούληση 'πώς να εγερθεί σε μένα γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης'. Αυτή είναι η φυσική τάξη, Άναντα, ότι στον απελευθερωμένο εγείρεται γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση.

100. «Όταν πράγματι εμφανίζονται τα φαινόμενα, στον ενεργητικό, διαλογιζόμενο βραχμάνο· τότε όλες οι αβεβαιότητές του εξαφανίζονται, επειδή κατανοεί τα φαινόμενα μαζί με την αιτία τους».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση.

«Όταν πράγματι εμφανίζονται τα φαινόμενα, στον ενεργητικό, διαλογιζόμενο βραχμάνο·
τότε όλες οι αβεβαιότητές του εξαφανίζονται, επειδή κατανόησε την
εξάλειψη των συνθηκών».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση.

«Γιατί οργίζεσαι; Μην οργίζεσαι, η μη-οργή, Τίσσα, είναι άριστη για σένα·
διότι για την απομάκρυνση της οργής, της αλαζονείας και της περιφρόνησης,
Τίσσα, ασκείται η άγια ζωή».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση.

«Πότε θα έβλεπα τον Νάντα, δασόβιο, φορώντας χιτώνες από κουρέλια,
να συντηρείται με τροφή από αγνώστους, χωρίς προσκόλληση στις ηδονές».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση.

«Τι αφού κόψει κοιμάται ευτυχισμένος, τι αφού κόψει δεν θλίβεται;
Ποιου ενός πράγματος τη θανάτωση εγκρίνεις, Γκόταμα;»

«Την οργή αφού κόψει κοιμάται ευτυχισμένος, την οργή αφού κόψει δεν
θλίβεται·
της οργής με τη δηλητηριώδη ρίζα, με τη γλυκιά κορυφή, βραχμάνε·
τη θανάτωση οι ευγενείς επαινούν, διότι αφού την κόψει δεν θλίβεται».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση.

«Τι να σκοτώσει όταν ξεσηκώνεται, τι γεννημένο να απομακρύνει;
Τι ο σοφός να εγκαταλείψει, ποια πλήρης συνειδητοποίηση είναι ευτυχία;»

«Την οργή να σκοτώσει όταν ξεσηκώνεται, τη λαγνεία γεννημένη να
απομακρύνει·
την άγνοια ο σοφός να εγκαταλείψει, η πλήρης συνειδητοποίηση της αλήθειας
είναι ευτυχία».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση.

101. «Σαν από ακόντιο χτυπημένος, σαν να καίγεται το κεφάλι του·
για την εγκατάλειψη του ηδονικού πάθους, μνήμων ο μοναχός ας
περιπλανιέται.

«Σαν από ακόντιο χτυπημένος, σαν να καίγεται το κεφάλι του·
για την εγκατάλειψη της άποψης περί ταυτότητας, μνήμων ο μοναχός ας
περιπλανιέται».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση.

«Όλες οι συσσωρεύσεις τελειώνουν σε φθορά, όλες οι συγκεντρώσεις

τελειώνουν σε πτώση·
για όλους έρχεται ο θάνατος, για όλους η ζωή είναι ασταθής·
βλέποντας αυτόν τον κίνδυνο στον θάνατο, ας κάνει κανείς αξιέπαινες
πράξεις που φέρνουν ευτυχία.

«Όλες οι συσσωρεύσεις τελειώνουν σε φθορά, όλες οι συγκεντρώσεις
τελειώνουν σε πτώση·
για όλους έρχεται ο θάνατος, για όλους η ζωή είναι ασταθής·
βλέποντας αυτόν τον κίνδυνο στον θάνατο, ας εγκαταλείψει τα κοσμικά
δελεάσματα, επιθυμώντας την ειρήνη».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση.

«Ευτυχισμένοι κοιμούνται οι σοφοί, αυτοί δεν θρηνούν εδώ·
αυτοί των οποίων η συνείδηση χαίρεται στη διαλογιστική έκταση, σοφοί,
καλά αυτοσυγκεντρωμένοι·
καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, αποφασισμένος, διαβαίνει τη νοητική
πλημμύρα που είναι δύσκολο να διαβεί.

«Απέχοντας από την ηδονική αντίληψη, έχοντας υπερβεί όλους τους
νοητικούς δεσμούς·
με εξαλειμμένη την απόλαυση και την ύπαρξη, αυτός δεν βυθίζεται στο
βάθος».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση.

«Αυτός που πιστεύει στη Διδασκαλία των Αξίων για την επίτευξη του Νιμπάνα·
ακούγοντας προσεκτικά αποκτά σοφία, επιμελής και διορατικός.

Αυτός που κάνει τα πρόποντα, σταθερός, δραστήριος, βρίσκει πλούτο·
με την αλήθεια αποκτά φήμη, δίνοντας δένει φίλους·
από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, έτσι πεθαίνοντας δεν
θλίβεται».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση.

«Για σένα που έχεις εγκαταλείψει όλους τους νοητικούς κόμβους, που είσαι
απελευθερωμένος, μνήμων·
για έναν ασκητή δεν είναι καλό αυτό, ότι καθοδηγείς άλλους».

«Με οποιαδήποτε αιτία, Σάκκα, γεννιέται συγκατοικία·
αυτό δεν αξίζει ο σοφός να μην το συμπονά με τον νου.

Αν με καθαρό νου καθοδηγεί άλλους·
δεν είναι δεμένος με αυτό, όποια συμπόνια και φροντίδα».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση.

- 102.** «Η λαγνεία και το μίσος από πού προέρχονται, η δυσαρέσκεια, η τέρψη, ο
τρόμος από πού γεννιούνται;
Από πού εγειρόμενοι οι νοητικοί λογισμοί, όπως τα παιδιά κοράκι

εκτοξεύουν;»

«Η λαγνεία και το μίσος από εδώ προέρχονται, η δυσαρέσκεια, η τέρψη, ο τρόμος από εδώ γεννιούνται·
από εδώ εγειρόμενοι οι νοητικοί λογισμοί, όπως τα παιδιά κοράκι εκτοξεύουν.

«Γεννημένα από την προσκόλληση, αναδυόμενα από τον εαυτό, όπως οι αεροφυείς ρίζες γεννιούνται από τον κορμό της συκιάς·
πολλά προσκολλημένα στις ηδονές, όπως η αναρριχητική μαλούβα απλωμένη στο δάσος.

«Αυτοί που κατανοούν από πού προέρχεται, αυτοί το απομακρύνουν, άκουσε δαίμονα·
αυτοί διαβαίνουν αυτή τη νοητική πλημμύρα που είναι δύσκολο να διαβεί, που δεν είχαν διαβεί πριν, για τη μη επαναγέννηση».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση.

«Δύσκολο, Ευλογημένε, πολύ δύσκολο, Ευλογημένε».

«Ακόμη και το δύσκολο το κάνουν, [Κάμαντα, είπε ο Ευλογημένος]
αυτοί που ασκούνται, εδραιωμένοι στην ηθική·
για αυτόν που είναι σταθερός, που έχει υιοθετήσει την άστεγη ζωή, η ικανοποίηση φέρνει ευτυχία».

«Δυσεύρετη, Ευλογημένε, δηλαδή η ικανοποίηση».
«Ακόμη και το δυσεύρετο το αποκτούν, [Κάμαντα, είπε ο Ευλογημένος]
αυτοί που χαίρονται στον κατευνασμό του νου·
αυτοί που την ημέρα και τη νύχτα, ο νους τους χαίρεται στην ανάπτυξη».

«Δυσσυγκέντρωτος, Ευλογημένε, δηλαδή ο νους».
«Ακόμη και τον δυσσυγκέντρωτο τον συγκεντρώνουν, [Κάμαντα, είπε ο Ευλογημένος]
αυτοί που χαίρονται στη γαλήνη των ικανοτήτων·
αυτοί, αφού κόψουν το δίχτυ του θανάτου, οι ευγενείς προχωρούν, Κάμαντα».

«Δυσπρόσιτη, Ευλογημένε, η ανώμαλη οδός».
«Ακόμη και στη δυσπρόσιτη, ανώμαλη, οι ευγενείς προχωρούν, Κάμαντα·
οι μη ευγενείς στην ανώμαλη οδό, πέφτουν με το κεφάλι κάτω·
για τους ευγενείς η οδός είναι ομαλή, διότι οι ευγενείς είναι ομαλοί στο ανώμαλο».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση.

- 103.** «Αυτό πράγματι είναι το άλσος του Τζέτα, που συχνάζεται από την Κοινότητα των σοφών·
κατοικημένο από τον βασιλιά της Διδασκαλίας, που γεννά χαρά σε μένα.

«Η πράξη και η αληθινή γνώση και η Διδασκαλία, η ηθική και η άριστη ζωή·
με αυτά οι θνητοί εξαγνίζονται, όχι με το σόι ή τον πλούτο.

«Γι' αυτό ο σοφός άνθρωπος, βλέποντας το καλό του εαυτού του·
ας εξετάζει συνετά τη Διδασκαλία, έτσι εκεί εξαγνίζεται.

«Όπως ο Σαριπούττα στη σοφία, στην ηθική και στη γαλήνη·
ακόμη και ένας μοναχός που έχει υπερβεί, αυτό θα ήταν το ανώτατο».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση.

«Δεν πρέπει να ακολουθεί κανείς το παρελθόν, δεν πρέπει να προσδοκά το
μέλλον·
ό,τι είναι παρελθόν έχει εγκαταλειφθεί, και το μέλλον δεν έχει φτάσει ακόμα.

«Και όποιος βλέπει με διόραση το παρόν φαινόμενο, εκεί εκεί·
ακλόνητο, ασάλευτο, αυτό γνωρίζοντας ας το αναπτύσσει.

«Σήμερα κιόλας πρέπει να γίνει η προσπάθεια· ποιος γνωρίζει τον θάνατο
αύριο;
Διότι δεν υπάρχει συμφωνία για μας με εκείνον, τον θάνατο με τον μεγάλο
στρατό.

«Αυτόν που ζει έτσι, ενεργητικό, μέρα και νύχτα ακούραστο·
αυτόν πράγματι ως έχοντα ευλογημένη μοναχική νύχτα, ο γαλήνιος σοφός
τον αποκαλεί».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση.

«Αυτά τα τέσσερα, μοναχοί, πρέπει να συνειδητοποιηθούν. Ποιες τέσσερις;
Υπάρχουν, μοναχοί, φαινόμενα που πρέπει να συνειδητοποιηθούν με τον οφθαλμό και
με τη σοφία, υπάρχουν φαινόμενα που πρέπει να συνειδητοποιηθούν με τη μνήμη και
με τη σοφία, υπάρχουν φαινόμενα που πρέπει να συνειδητοποιηθούν με το σώμα και
με τη σοφία, υπάρχουν φαινόμενα που πρέπει να γίνουν γνωστά με τη σοφία και να
συνειδητοποιηθούν με τη σοφία.

«Και ποια, μοναχοί, είναι τα φαινόμενα που πρέπει να συνειδητοποιηθούν με τον
οφθαλμό και με τη σοφία; Ο θείος οφθαλμός, πλήρως καθαρός, που υπερβαίνει τον
ανθρώπινο, πρέπει να συνειδητοποιηθεί με τον οφθαλμό και με τη σοφία.

«Και ποια, μοναχοί, είναι τα φαινόμενα που πρέπει να συνειδητοποιηθούν με τη μνήμη
και με τη σοφία; Η ανάμνηση προηγούμενων ζωών πρέπει να συνειδητοποιηθεί με τη
μνήμη και με τη σοφία.

«Και ποια, μοναχοί, είναι τα φαινόμενα που πρέπει να συνειδητοποιηθούν με το σώμα
και με τη σοφία; Τα διάφορα είδη υπερφυσικής δύναμης και η παύση πρέπει να
συνειδητοποιηθούν με το σώμα και με τη σοφία.

«Και ποια, μοναχοί, είναι τα φαινόμενα που πρέπει να γίνουν γνωστά με τη σοφία και
να συνειδητοποιηθούν με τη σοφία; Η γνώση της εξάλειψης των νοητικών διαφθορών
πρέπει να γίνει γνωστή με τη σοφία και να συνειδητοποιηθεί με τη σοφία».

Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση.

104. Εκεί ποια είναι η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης;

«Αυτός του οποίου η συνείδηση είναι σαν βράχος, σταθερή, δεν κλονίζεται· αποπαθιασμένη από τα ελκυστικά, δεν θυμώνει με αυτά που προκαλούν οργή· αυτόν του οποίου η συνείδηση έχει αναπτυχθεί έτσι, από πού θα τον πλησιάσει ο πόνος;»

Αυτή είναι η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης.

Και για τον σεβάσμιο Σαριπούττα πρέπει να δοθεί η δέκατη απάντηση της περιπλάνησης.

Αυτή είναι η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης.

«Αυτός που είναι βραχμάνος, που έχει απορρίψει το κακό, χωρίς περιφρόνηση, χωρίς διαφθορά, με συγκρατημένο εαυτό· γνώστης που έφτασε στο τέλος, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, αυτός δικαίως θα μπορούσε να διακηρύξει τον υπέρτατο λόγο· αυτός που δεν έχει υπερβολές πουθενά στον κόσμο».

Αυτή είναι η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης.

«Αυτοί που έχουν αποβάλει τις κακές νοητικές καταστάσεις, που βαδίζουν πάντα με επίγνωση· με εξαλειμμένους νοητικούς δεσμούς, φωτισμένοι, αυτοί πράγματι στον κόσμο είναι βραχμάνοι».

Αυτή είναι η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης.

«Όπου το νερό και η γη, η θερμότητα και ο αέρας δεν βρίσκουν στήριγμα· Εκεί τα άστρα δεν λάμπουν, ο ήλιος δεν φωτίζει· εκεί η σελήνη δεν φέγγει, εκεί σκοτάδι δεν υπάρχει».

«Όταν ο σοφός βραχμάνος γνωρίζει με τον εαυτό του, μέσω της σοφίας· τότε από την ύλη και το άυλο, από την ευτυχία και τη δυστυχία απελευθερώνεται».

Αυτή είναι η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης.

«Όταν στις δικές του διδασκαλίες, αυτός που έχει διαβεί στην άλλη όχθη γίνεται βραχμάνος· τότε αυτόν τον δαίμονα, και τον τρομακτικό ήχο ξεπερνά».

Αυτή είναι η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης.

«Αυτήν που έρχεται δεν χαίρεται, αυτήν που φεύγει δεν θλίβεται· τον Σανγκάματζι απελευθερωμένο από τις προσκολλήσεις, αυτόν εγώ αποκαλώ βραχμάνο».

Αυτή είναι η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης.

«Δεν γίνεται κανείς καθαρός με το νερό, πολύς κόσμος λούζεται εδώ·

σε όποιον υπάρχει αλήθεια και Διδασκαλία, αυτός είναι καθαρός, αυτός είναι βραχμάνος».

Αυτή είναι η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης.

«Όταν πράγματι εμφανίζονται τα φαινόμενα, στον ενεργητικό, διαλογιζόμενο βραχμάνο·

στέκεται διαλύοντας τον στρατό του Μάρα, όπως ο ήλιος φωτίζοντας τον ουρανό».

Αυτή είναι η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης.

«Δείτε αυτόν με ειρηνικές ικανότητες που πορεύεται, κάτοχο της τριπλής αληθινής γνώσης, με φύση μη-εγκατάλειψης·

έχοντας ξεπεράσει όλες τις νοητικές δεσμεύσεις, μη κατέχοντας τίποτα πορεύεται φορώντας χιτώνες από κουρέλια.

«Αυτόν πολλές μεγαλειώδεις θεότητες, αφού πλησίασαν την ουράνια κατοικία του Βράχμα·

τον ευγενή, αυτόν που αναχαιτίζει τη δύναμη της γέννησης, εδώ προσκυνούν με γαλήνιο νου.

«"Τιμή σε σένα, ευγενή άνθρωπε, τιμή σε σένα, ύψιστε άνθρωπε· εσένα που δεν γνωρίζουμε άμεσα, σε τι βασιζόμενος διαλογίζεσαι"».

Αυτή είναι η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης.

«Αυτοί οι μοναχοί είναι πράγματι σύντροφοι, για μακρύ χρόνο ενωμένοι· η Άριστη Διδασκαλία τους ενώνει, στη Διδασκαλία που κήρυξε ο Βούδας».

Καλά πειθαρχημένοι από τον Καππίνα, στη Διδασκαλία που κήρυξε ο Ευγενής· φέρουν το τελευταίο σώμα, έχοντας νικήσει τον Μάρα μαζί με τον στρατό του».

Αυτή είναι η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης.

«Αυτό δεν επιτυγχάνεται με χαλαρή προσπάθεια, αυτό δεν επιτυγχάνεται με λίγη δύναμη·

το Νιμπάνα πρέπει να επιτευχθεί, η απελευθέρωση από όλο τον υπαρξιακό πόνο.

Και αυτός ο νεαρός μοναχός, αυτός ο άριστος άνθρωπος·

φέρει το τελευταίο σώμα, έχοντας νικήσει τον Μάρα μαζί με τον στρατό του».

Αυτή είναι η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης.

«Ο άσχημος, με τραχύ χιτώνα, ο Μογκαράτζα, πάντα μνήμων·

αυτός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, αποδεσμευμένος, που έχει ολοκληρώσει τη λειτουργία του, χωρίς νοητικές διαφθορές.

Κάτοχος της τριπλής αληθινής γνώσης και που έχει επιτύχει υπερφυσική δύναμη, επιδέξιος στη γνώση του νου των άλλων· φέρει το τελευταίο σώμα, έχοντας νικήσει τον Μάρα μαζί με τον στρατό του».

Αυτή είναι η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης.

105. «Ο Τατχάγκατα, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, μέσω της αποστασιοποίησης, μέσω του μη πάθους, μέσω της παύσης της ύλης, απελευθερωμένος μέσω της μη προσκόλλησης, ονομάζεται πλήρως αυτοφωτισμένος. Και ένας μοναχός, μοναχοί, απελευθερωμένος μέσω της σοφίας, μέσω της αποστασιοποίησης, μέσω του μη πάθους, μέσω της παύσης της ύλης, απελευθερωμένος μέσω της μη προσκόλλησης, ονομάζεται απελευθερωμένος μέσω της σοφίας.

«Ο Τατχάγκατα, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, στο αίσθημα... κ.λπ... στην αντίληψη... κ.λπ... στις δραστηριότητες... κ.λπ... μέσω της αποστασιοποίησης, μέσω του μη πάθους, μέσω της παύσης της συνείδησης, απελευθερωμένος μέσω της μη προσκόλλησης, ονομάζεται πλήρως αυτοφωτισμένος. Και ένας μοναχός, μοναχοί, απελευθερωμένος μέσω της σοφίας, μέσω της αποστασιοποίησης, μέσω του μη πάθους, μέσω της παύσης της συνείδησης, απελευθερωμένος μέσω της μη προσκόλλησης, ονομάζεται απελευθερωμένος μέσω της σοφίας.

«Εκεί λοιπόν, μοναχοί, ποια είναι η διάκριση, ποια η ανομοιότητα, ποια η διαφορά μεταξύ του Τατχάγκατα, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου και ενός μοναχού απελευθερωμένου μέσω της σοφίας;» «Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ...

«Ο Τατχάγκατα, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, είναι αυτός που εγείρει τη μη εγερμένη οδό, αυτός που δημιουργεί τη μη δημιουργημένη οδό, αυτός που διακηρύσσει τη μη διακηρυγμένη οδό, ο γνώστης της οδού, ο ειδήμων της οδού, ο επιδέξιος στην οδό· οι μαθητές όμως τώρα, μοναχοί, διαμένουν ακολουθώντας την οδό, προικισμένοι μετά από αυτόν. Αυτή λοιπόν, μοναχοί, είναι η διάκριση, αυτή η ανομοιότητα, αυτή η διαφορά μεταξύ του Τατχάγκατα, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου και ενός μοναχού απελευθερωμένου μέσω της σοφίας».

Αυτή είναι η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης.

106. Εκεί ποια είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και στην καλλιέργεια;

«Το καλυμμένο βρέχεται υπερβολικά, το ανοιχτό δεν βρέχεται υπερβολικά· για αυτό το λόγο ανοίξτε το καλυμμένο, έτσι αυτό δεν θα βρέχεται υπερβολικά».

«Το καλυμμένο βρέχεται υπερβολικά»: αυτή είναι η μόλυνση· «το ανοιχτό δεν βρέχεται υπερβολικά»: αυτή είναι η καλλιέργεια· «για αυτό το λόγο ανοίξτε το καλυμμένο, έτσι αυτό δεν θα βρέχεται υπερβολικά»: αυτή είναι η μόλυνση και η καλλιέργεια. Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και στην καλλιέργεια.

«Υπάρχουν, μεγάλε βασιλιά, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Το σκοτάδι που πορεύεται προς το σκοτάδι, το σκοτάδι που πορεύεται προς το φως, το φως που πορεύεται προς το σκοτάδι, το φως που πορεύεται προς το φως». Εκεί και το άτομο που είναι φως που πορεύεται προς το σκοτάδι και το άτομο που είναι σκοτάδι που πορεύεται προς το σκοτάδι, αυτά τα δύο άτομα οδηγούν στη μόλυνση· και το άτομο που είναι σκοτάδι που πορεύεται προς το φως και το άτομο που είναι φως που πορεύεται προς το φως, αυτά τα δύο άτομα οδηγούν στην καλλιέργεια. Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και στην καλλιέργεια.

Εκεί ποια είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και στη διείσδυση;

«Δεν το αποκαλούν σταθερό δεσμό οι σοφοί, αυτό που είναι από σίδηρο, από ξύλο ή από σχοινί·
η βαθιά λαγνεία για πολύτιμα σκουλαρίκια, η προσκόλληση σε γιους και συζύγους»·
αυτή είναι η μόλυνση.

«Αυτό το αποκαλούν σταθερό δεσμό οι σοφοί, που σέρνει κάτω, χαλαρό, δύσκολο να λυθεί·
κόβοντας και αυτό, αναχωρούν, χωρίς προσκόλληση, εγκαταλείποντας την ηδονική ευτυχία».

Αυτή είναι η διείσδυση. Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και στη διείσδυση.

107. «Ό,τι, μοναχοί, προτίθεται και ό,τι σχεδιάζει και ό,τι υπολανθάνει. Αυτό γίνεται αντικείμενο για τη διάρκεια της συνείδησης· όταν υπάρχει αντικείμενο, υπάρχει εδραίωση της συνείδησης· όταν αυτή η συνείδηση είναι εδραιωμένη και έχει αναπτυχθεί, υπάρχει επαναγέννηση στο μέλλον· όταν υπάρχει επαναγέννηση στο μέλλον, προκύπτουν στο μέλλον γέννηση, γήρας και θάνατος, λύπη, θρήνος, πόνος, δυσaréσκεια και άγχος· έτσι υπάρχει η προέλευση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου.

«Αν, μοναχοί, δεν προτίθεται και αν δεν σχεδιάζει, αλλά αν υπολανθάνει. Αυτό γίνεται αντικείμενο για τη διάρκεια της συνείδησης· όταν υπάρχει αντικείμενο, υπάρχει εδραίωση της συνείδησης· όταν αυτή η συνείδηση είναι εδραιωμένη και έχει αναπτυχθεί, υπάρχει επαναγέννηση στο μέλλον· όταν υπάρχει επαναγέννηση στο μέλλον, προκύπτουν στο μέλλον γέννηση, γήρας και θάνατος, λύπη, θρήνος, πόνος, δυσaréσκεια και άγχος· έτσι υπάρχει η προέλευση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου». αυτή είναι η μόλυνση.

«Αλλά όταν, μοναχοί, ούτε προτίθεται ούτε σχεδιάζει ούτε υπολανθάνει. Αυτό δεν γίνεται αντικείμενο για τη διάρκεια της συνείδησης· όταν δεν υπάρχει αντικείμενο, δεν υπάρχει εδραίωση της συνείδησης· όταν αυτή η συνείδηση δεν είναι εδραιωμένη και δεν έχει αναπτυχθεί, δεν υπάρχει επαναγέννηση στο μέλλον· όταν δεν υπάρχει επαναγέννηση στο μέλλον, καταπαύουν στο μέλλον γέννηση, γήρας και θάνατος, λύπη, θρήνος, πόνος, δυσaréσκεια και άγχος. Έτσι υπάρχει η παύση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου»· αυτή είναι η διείσδυση. Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και στη διείσδυση.

108. Εκεί ποια είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης;

«Ωκεανός, ωκεανός», μοναχοί, λέει ο αδαής κοινός άνθρωπος. Αυτός δεν είναι ωκεανός, μοναχοί, στη διαγωγή των ευγενών. Αυτός είναι ένας μεγάλος σωρός νερού, μοναχοί, μια μεγάλη έκταση νερού. Το μάτι, μοναχοί, είναι ο ωκεανός του ανθρώπου· η ορμή του αποτελείται από υλικές μορφές. αυτή είναι η μόλυνση.

«Όποιος αντέχει αυτή την ορμή που αποτελείται από υλικές μορφές, αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ότι έχει διαβεί τον ωκεανό του ματιού με τα κύματα, με τις δίνες, με τα θαλάσσια τέρατα, με τους δαίμονες· αυτός που έχει διαβεί, που έχει υπερβεί, στέκεται στη στεριά, ο βραχμάνος». Αυτό ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης.

«Το αυτί, μοναχοί... κ.λπ... η μύτη... κ.λπ... η γλώσσα... κ.λπ... το σώμα... κ.λπ... Ο νους, μοναχοί, είναι ο ωκεανός του ανθρώπου· η ορμή του αποτελείται από νοητικά φαινόμενα». αυτή είναι η μόλυνση.

«Όποιος αντέχει αυτή την ορμή που αποτελείται από νοητικά φαινόμενα, αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ότι έχει διαβεί τον ωκεανό του νου με τα κύματα, με τις δίνες, με τα θαλάσσια τέρατα, με τους δαίμονες· αυτός που έχει διαβεί, που έχει υπερβεί, στέκεται στη στεριά, ο βραχμάνος». Αυτό ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης. Αυτά είπε ο Ευλογημένος, και αφού τα είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

«Όποιος αυτόν τον ωκεανό με τα θαλάσσια τέρατα, με τους δαίμονες, με τα κύματα, με τις δίνες, γεμάτο φόβο, δύσκολο να διαβεί, τον διέβη· αυτός ο γνώστης που έφτασε στο τέλος, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, αυτός που έφτασε στο τέλος του κόσμου, ονομάζεται ότι έχει υπερβεί».

Αυτό ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης. Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης.

«Αυτά τα έξι αγκίστρια, μοναχοί, στον κόσμο είναι για τη συμφορά των όντων, για την πάθηση των ζωντανών. Ποια έξι; Υπάρχουν, μοναχοί, υλικές μορφές αντιληπτές από το μάτι, επιθυμητές, ελκυστικές, ευχάριστες, αγαπητές, συνδεδεμένες με την αισθησιακή ηδονή, δελεαστικές· αν ένας μοναχός τις απολαμβάνει, τις ισχυρίζεται, παραμένει αγκιστρωμένος σε αυτές, αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που κατάπιε το αγκίστρι του Μάρα, έχει περιπέσει σε συμφορά, έχει περιπέσει σε καταστροφή, είναι υποχείριο του Κακού.

«Υπάρχουν, μοναχοί, ήχοι αντιληπτοί από το αυτί... κ.λπ... οσμές αντιληπτές από τη μύτη... κ.λπ... γεύσεις αντιληπτές από τη γλώσσα... κ.λπ... απτά αντικείμενα αντιληπτά από το σώμα... κ.λπ... νοητικά φαινόμενα αντιληπτά από τον νου, επιθυμητά, ελκυστικά, ευχάριστα, αγαπητά, συνδεδεμένα με την αισθησιακή ηδονή, δελεαστικά· αν ένας μοναχός τα απολαμβάνει, τα ισχυρίζεται, παραμένει αγκιστρωμένος σε αυτά. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που κατάπιε το αγκίστρι του Μάρα, έχει περιπέσει σε συμφορά, έχει περιπέσει σε καταστροφή, είναι υποχείριο του Κακού». αυτή είναι η μόλυνση.

«Υπάρχουν όμως, μοναχοί, υλικές μορφές αντιληπτές από το μάτι, επιθυμητές, ελκυστικές, ευχάριστες, αγαπητές, συνδεδεμένες με την αισθησιακή ηδονή,

δελεαστικές· αν ένας μοναχός δεν τις απολαμβάνει, δεν τις ισχυρίζεται, δεν παραμένει αγκιστρωμένος σε αυτές, αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που δεν κατάπιε το αγκίστρι του Μάρα, έσπασε το αγκίστρι, συνέτριψε το αγκίστρι, δεν έχει περιπέσει σε συμφορά, δεν έχει περιπέσει σε καταστροφή, δεν είναι υποχείριο του πονηρού.

«Υπάρχουν όμως, μοναχοί, ήχοι αντιληπτοί από το αυτί... κ.λπ... νοητικά φαινόμενα αντιληπτά από τον νου, επιθυμητά, ελκυστικά, ευχάριστα, αγαπητά, συνδεδεμένα με την αισθησιακή ηδονή, δελεαστικά· αν ένας μοναχός δεν τα απολαμβάνει, δεν τα ισχυρίζεται, δεν παραμένει αγκιστρωμένος σε αυτά. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που δεν κατάπιε το αγκίστρι του Μάρα, έσπασε το αγκίστρι, συνέτριψε το αγκίστρι, δεν έχει περιπέσει σε συμφορά, δεν έχει περιπέσει σε καταστροφή, δεν είναι υποχείριο του πονηρού». Αυτό ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης. Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης.

109. Εκεί ποια είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και στη διείσδυση και ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης;

«Αυτός ο κόσμος έχει γεννηθεί στη θλίψη, καταβεβλημένος από την επαφή αποκαλεί αρρώστια τον εαυτό·

διότι με ό,τι φαντάζεται, από εκείνο αυτό γίνεται διαφορετικό.

«Ο κόσμος, γινόμενος διαφορετικός, προσκολλημένος στην ύπαρξη,

καταβεβλημένος από την ύπαρξη, απολαμβάνει μόνο την ύπαρξη·

αυτό που απολαμβάνει, αυτό είναι φόβος·

αυτό που φοβάται, αυτό είναι υπαρξιακός πόνος»· αυτή είναι η μόλυνση.

«Για την εγκατάλειψη της ύπαρξης όμως ασκείται αυτή η άγια ζωή»· αυτή είναι η διείσδυση.

«Όποιοι πράγματι ασκητές ή βραχμάνοι δήλωσαν την απελευθέρωση από την ύπαρξη μέσω της ύπαρξης, όλοι αυτοί 'δεν έχουν απελευθερωθεί από την ύπαρξη', λέω. Όποιοι πάλι ασκητές ή βραχμάνοι δήλωσαν τη διαφυγή από την ύπαρξη μέσω της μη ύπαρξης, όλοι αυτοί 'δεν έχουν διαφύγει από την ύπαρξη', λέω. Διότι εξαρτώμενος από την προσκόλληση εμφανίζεται αυτός ο υπαρξιακός πόνος». αυτή είναι η μόλυνση.

«Με την εξάλειψη όλων των προσκολλήσεων δεν υπάρχει εμφάνιση του υπαρξιακού πόνου». Αυτή είναι η διείσδυση.

«Δες αυτόν τον κόσμο, πολλά όντα καταβεβλημένα από την άγνοια, δημιουργήματα που χαίρονται τα δημιουργήματα, μη απελευθερωμένα από τις υπάρξεις· διότι όποιες κι αν είναι οι υπάρξεις, παντού, σε κάθε κατάσταση, όλες αυτές οι υπάρξεις είναι παροδικές, οδυνηρές και υποκείμενες σε μεταβολή». αυτή είναι η μόλυνση.

«Βλέποντας έτσι αυτό όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία,

η επιθυμία για ύπαρξη εγκαταλείπεται, δεν απολαμβάνει τη μη ύπαρξη·

με την πλήρη εξάλειψη των επιθυμιών, η πλήρης αποστασιοποίηση και παύση χωρίς υπόλοιπο είναι το Νιμπάνα»·

Αυτή είναι η διείσδυση.

«Για εκείνον τον κατασβεσμένο μοναχό, χωρίς προσκόλληση δεν υπάρχει επαναγέννηση· ο Μάρα έχει νικηθεί, η μάχη έχει κερδηθεί, αυτός ο τέτοιος υπερέβη όλες τις υπάρξεις».

Αυτό ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης. Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και στη διείσδυση και ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης.

«Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα. Ποιοι τέσσερις; Αυτός που πάει με το ρεύμα, αυτός που πάει ενάντια στο ρεύμα, αυτός που έχει σταθεροποιήσει τον εαυτό του, αυτός που έχει διαβεί και υπερβεί, στέκεται στη στεριά, ο βραχμάνος». Εκεί αυτό το άτομο που πάει με το ρεύμα, αυτό το άτομο οδηγείται στη μόλυνση. Εκεί αυτό το άτομο που πάει ενάντια στο ρεύμα και αυτός που έχει σταθεροποιήσει τον εαυτό του, αυτά τα δύο άτομα οδηγούνται στη διείσδυση. Εκεί αυτό το άτομο που έχει διαβεί και υπερβεί, στέκεται στη στεριά, ο βραχμάνος, αυτό είναι πέραν της άσκησης. Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και στη διείσδυση και ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης.

110. Εκεί ποια είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και στην καλλιέργεια και στη διείσδυση;

Οι έξι τάξεις γέννησης: υπάρχει άτομο σκοτεινό που έχει γεννηθεί σε σκοτεινή τάξη και παράγει σκοτεινή κατάσταση, υπάρχει άτομο σκοτεινό που έχει γεννηθεί σε σκοτεινή τάξη και παράγει φωτεινή κατάσταση, υπάρχει άτομο σκοτεινό που έχει γεννηθεί σε σκοτεινή τάξη και κατακτά το ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο, το απόλυτα ορατό Νιμπάνα, υπάρχει άτομο φωτεινό που έχει γεννηθεί σε φωτεινή τάξη και παράγει σκοτεινή κατάσταση, υπάρχει άτομο φωτεινό που έχει γεννηθεί σε φωτεινή τάξη και παράγει φωτεινή κατάσταση, υπάρχει άτομο φωτεινό που έχει γεννηθεί σε φωτεινή τάξη και κατακτά το ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο, το απόλυτα ορατό Νιμπάνα.

Εκεί και το άτομο σκοτεινό που έχει γεννηθεί σε σκοτεινή τάξη και παράγει σκοτεινή κατάσταση, και το άτομο φωτεινό που έχει γεννηθεί σε φωτεινή τάξη και παράγει σκοτεινή κατάσταση, αυτά τα δύο άτομα οδηγούν στη μόλυνση.

Εκεί και το άτομο σκοτεινό που έχει γεννηθεί σε σκοτεινή τάξη και παράγει φωτεινή κατάσταση, και το άτομο φωτεινό που έχει γεννηθεί σε φωτεινή τάξη και παράγει φωτεινή κατάσταση, αυτά τα δύο άτομα οδηγούν στην καλλιέργεια.

Εκεί και το άτομο σκοτεινό που έχει γεννηθεί σε σκοτεινή τάξη και κατακτά το ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο, το απόλυτα ορατό Νιμπάνα, και το άτομο φωτεινό που έχει γεννηθεί σε φωτεινή τάξη και κατακτά το ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο, το απόλυτα ορατό Νιμπάνα, αυτά τα δύο άτομα οδηγούν στη διείσδυση· αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και στην καλλιέργεια και στη διείσδυση.

«Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι πράξεις. Ποιες τέσσερις; Υπάρχει πράξη σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο, υπάρχει πράξη φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο, υπάρχει πράξη σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο, υπάρχει

πράξη ούτε σκοτεινή ούτε φωτεινή με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο, η ύψιστη πράξη, η άριστη πράξη, που οδηγεί στην εξάλειψη της πράξης».

Εκεί και η πράξη σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο, και η πράξη σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο, αυτή είναι η μόλυνση. Και η πράξη φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο, αυτή είναι η καλλιέργεια. Και η πράξη ούτε σκοτεινή ούτε φωτεινή με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο, η ύψιστη πράξη, η άριστη πράξη, που οδηγεί στην εξάλειψη της πράξης, αυτή είναι η διείσδυση. Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και στην καλλιέργεια και στη διείσδυση.

111. Εκεί ποια είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια και στη διείσδυση;

«Αφού αποκτήσει την ανθρώπινη ύπαρξη, δύο, αυτό που πρέπει να γίνει και αυτό που δεν πρέπει·
το καλό που πρέπει να γίνει είναι οι αξιέπαινες πράξεις, ή η εγκατάλειψη των νοητικών δεσμών.»

«Το καλό που πρέπει να γίνει είναι οι αξιέπαινες πράξεις»: αυτή είναι η καλλιέργεια.
«Ή η εγκατάλειψη των νοητικών δεσμών»: αυτή είναι η διείσδυση.

«Αφού κάνουν αξιέπαινες πράξεις, από ευδαιμονικό κόσμο σε ευδαιμονικό κόσμο πηγαίνουν όσοι έχουν κάνει αξιέπαινες πράξεις·
με την εγκατάλειψη των νοητικών δεσμών, από το γήρας και τον θάνατο απελευθερώνονται.»

«Αφού κάνουν αξιέπαινες πράξεις, από ευδαιμονικό κόσμο σε ευδαιμονικό κόσμο πηγαίνουν όσοι έχουν κάνει αξιέπαινες πράξεις»: αυτή είναι η καλλιέργεια. «Με την εγκατάλειψη των νοητικών δεσμών από το γήρας και τον θάνατο απελευθερώνονται»: αυτή είναι η διείσδυση. Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια και στη διείσδυση.

«Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι επίμονες προσπάθειες. Ποια δύο; Αυτός που προσφέρει στους αναχωρητές που εγκατέλειψαν την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, και αυτός που για τους αναχωρητές που εγκατέλειψαν την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα.» Εκεί αυτός που προσφέρει στους αναχωρητές που εγκατέλειψαν την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, αυτή είναι η καλλιέργεια.

Αυτός που για τους αναχωρητές που εγκατέλειψαν την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα, αυτή είναι η διείσδυση. Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια και στη διείσδυση.

Εκεί η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση της επιθυμίας πρέπει να αναλυθεί ακριβώς με την πλευρά της επιθυμίας, με τις τρεις επιθυμίες - την ηδονική επιθυμία, την επιθυμία για ύπαρξη, την επιθυμία για μη ύπαρξη. Ή επίσης, με όποιο θέμα είναι αγκιστρωμένη, με εκείνο ακριβώς πρέπει να αναλυθεί· η ανάπτυξη αυτής είναι οι περιπλανήσεις του διχτυού των τριάντα έξι επιθυμιών.

Εκεί η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση της λανθασμένης άποψης πρέπει να αναλυθεί ακριβώς με την πλευρά της λανθασμένης άποψης, με την εκμηδένιση και την αιωνιότητα, ή επίσης, με όποιο θέμα εμμένει με τη δύναμη της λανθασμένης άποψης «μόνο αυτό είναι αλήθεια και οτιδήποτε άλλο είναι μάταιο», με εκείνο ακριβώς πρέπει να αναλυθεί· η ανάπτυξη αυτής είναι οι εξήντα δύο λανθασμένες απόψεις.

Εκεί η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση της κακής συμπεριφοράς πρέπει να αναλυθεί με τη βούληση και τον νοητικό παράγοντα της πράξης, με τις τρεις κακές συμπεριφορές - την κακή σωματική συμπεριφορά, την κακή λεκτική συμπεριφορά, την κακή νοητική συμπεριφορά· η ανάπτυξη αυτής είναι οι δέκα φαύλες πορείες πράξεων.

Εκεί η ομιλία που οδηγεί στην κάθαρση από την επιθυμία πρέπει να αναλυθεί με τη νοητική ηρεμία, η ομιλία που οδηγεί στην κάθαρση από τη λανθασμένη άποψη πρέπει να αναλυθεί με τη διόραση, η ομιλία που οδηγεί στην κάθαρση από την κακή συμπεριφορά πρέπει να αναλυθεί με την καλή συμπεριφορά. Οι τρεις φαύλες ρίζες. Για ποιο λόγο; Για την παραγωγή της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων. Έτσι στην παραγόμενη περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων η κακή σωματική συμπεριφορά, η καλή σωματική συμπεριφορά, η κακή λεκτική συμπεριφορά, η καλή λεκτική συμπεριφορά, η κακή νοητική συμπεριφορά, η καλή νοητική συμπεριφορά· με αυτό το μη ελκυστικό επακόλουθο πράξης αυτό το χαρακτηριστικό του αδαούς παράγεται. Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση.

Με αυτό το ελκυστικό επακόλουθο πράξης αυτό το χαρακτηριστικό του μεγάλου ανθρώπου παράγεται. Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια.

Εκεί η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση πρέπει να αναλυθεί με τα τέσσερα επίπεδα νοητικής μόλυνσης - το επίπεδο της υπολανθάνουσας τάσης, το επίπεδο της προδιάθεσης, το επίπεδο του νοητικού δεσμού, το επίπεδο της προσκόλλησης. Σε αυτόν που έχει υπολανθάνουσες τάσεις γεννιέται η προδιάθεση, αυτός που έχει προδιάθεση συνδέεται, αυτός που συνδέεται προσκολλάται, με την προσκόλληση ως συνθήκη υπάρχει γίνεσθαι, με το γίνεσθαι ως συνθήκη υπάρχει γέννηση, με τη γέννηση ως συνθήκη προκύπτουν γήρας και θάνατος, λύπη, θρήνος, πόνος, δυσaréσκεια και άγχος· έτσι υπάρχει η προέλευση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου. Με αυτά τα τέσσερα επίπεδα νοητικής μόλυνσης όλες οι νοητικές μολύνσεις πηγάζουν στην ταξινόμηση και τη σύγκλιση· αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση.

Η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια πρέπει να αναλυθεί με τις τρεις καλές συμπεριφορές, η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση πρέπει να αναλυθεί με τις τέσσερις αλήθειες, η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης πρέπει να αναλυθεί με τρεις ιδιότητες - με τις ιδιότητες του Βούδα, με τις ιδιότητες του Ατομικά Φωτισμένου, με το επίπεδο του μαθητή. Πρέπει να αναλυθεί στο πεδίο του διαλογιζόμενου.

112. Εκεί ποιοι είναι οι δεκαοκτώ θεμελιώδεις όροι; Το εγκόσμιο, το υπερκόσμιο, και το εγκόσμιο και το υπερκόσμιο· με θεμέλιο τα όντα, με θεμέλιο τα φαινόμενα, και με θεμέλιο τα όντα και με θεμέλιο τα φαινόμενα· η γνώση, το γνωστέο, και η γνώση και το γνωστέο· η ενόραση, η διαλογιστική ανάπτυξη, και η ενόραση και η διαλογιστική ανάπτυξη· ο δικός του λόγος, ο λόγος άλλου, και ο δικός του λόγος και ο λόγος άλλου· αυτό που πρέπει να απαντηθεί, αυτό που δεν πρέπει να απαντηθεί, και αυτό

που πρέπει να απαντηθεί και αυτό που δεν πρέπει να απαντηθεί· η πράξη, το επακόλουθο, και η πράξη και το επακόλουθο· το καλό, το φάυλο, και το καλό και το φάυλο· το επιτρεπόμενο, το απορριφθέν, και το επιτρεπόμενο και το απορριφθέν· και ο έπαινος.

Εκεί ποιο είναι το εγκόσμιο;

«Διότι η κακή πράξη που έγινε δεν ωριμάζει αμέσως, όπως το γάλα· ακολουθεί τον αδαή καίγοντάς τον, όπως η φωτιά σκεπασμένη με στάχτη.»

Αυτό είναι εγκόσμιο.

«Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, πορείες προκατάληψης, όλες... κ.λπ... η φήμη του μειώνεται, όπως η σελήνη στη σκοτεινή δεκαπενθήμερο». Αυτό είναι εγκόσμιο.

«Αυτές οι οκτώ, μοναχοί, είναι οι κοσμικές αντιξοότητες. Ποιες οκτώ; Υλικό κέρδος και απώλεια, φήμη και κακοφημία, κατηγορία και έπαινος, ευτυχία και δυστυχία. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι οκτώ κοσμικές αντιξοότητες.» Αυτό είναι εγκόσμιο.

Εκεί ποιο είναι το υπερκόσμιο;

«Αυτός του οποίου οι ικανότητες έχουν φτάσει σε ηρεμία· όπως άλογα καλά δαμασμένα από αμαξηλάτη·

αυτού που έχει εγκαταλείψει την αλαζονεία, που είναι χωρίς νοητικές διαφθορές, ακόμη και οι θεοί τον ζηλεύουν, τον ακλόνητο.»

Αυτό είναι υπερκόσμιο.

«Αυτές οι πέντε, μοναχοί, ικανότητες είναι υπερκόσμιες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε υπερκόσμιες ικανότητες.» Αυτό είναι υπερκόσμιο.

Εκεί ποιο είναι το εγκόσμιο και το υπερκόσμιο;

«Αφού αποκτήσει την ανθρώπινη ύπαρξη, δύο, αυτό που πρέπει να γίνει και αυτό που δεν πρέπει», δύο στίχοι. Αυτό που εδώ «το καλό που πρέπει να γίνει είναι οι αξιέπαινες πράξεις» και «αφού κάνουν αξιέπαινες πράξεις, από ευδαιμονικό κόσμο σε ευδαιμονικό κόσμο πηγαίνουν όσοι έχουν κάνει αξιέπαινες πράξεις». Αυτό είναι εγκόσμιο.

Αυτό που εδώ «ή η εγκατάλειψη των νοητικών δεσμών» και «με την εγκατάλειψη των νοητικών δεσμών από το γήρας και τον θάνατο απελευθερώνονται», αυτό είναι το υπερκόσμιο. Αυτό είναι το εγκόσμιο και το υπερκόσμιο.

«Αν, μοναχοί, στη συνείδηση ως τροφή υπάρχει, υπάρχει σύλληψη της νοητικότητας και υλικότητας· όταν υπάρχει σύλληψη της νοητικότητας και υλικότητας, υπάρχει επαναγέννηση· όταν υπάρχει επαναγέννηση, υπάρχει γέννηση· όταν υπάρχει γέννηση, προκύπτουν γήρας και θάνατος, λύπη, θρήνος, πόνος, δυσαρέσκεια και άγχος. Έτσι υπάρχει η προέλευση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου. Όπως, μοναχοί, ένα μεγάλο δέντρο· οι ρίζες του που πηγαίνουν προς τα κάτω και αυτές που πηγαίνουν πλάγια, όλες αυτές μεταφέρουν τη θρεπτική ουσία προς τα πάνω. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, αυτό το μεγάλο δέντρο, με αυτή την τροφή, με αυτή την

προσκόλληση, θα παρέμενε για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Ακριβώς έτσι λοιπόν, μοναχοί, όταν στη συνείδηση ως τροφή υπάρχει, υπάρχει σύλληψη της νοητικότητας και υλικότητας, όλα... κ.λπ... έτσι υπάρχει η προέλευση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου». Αυτό είναι εγκόσμιο.

«Αν, μοναχοί, όταν δεν υπάρχει η συνείδηση ως τροφή, δεν υπάρχει σύλληψη της νοητικότητας και υλικότητας· όταν δεν υπάρχει σύλληψη της νοητικότητας και υλικότητας, δεν υπάρχει επαναγέννηση· όταν δεν υπάρχει επαναγέννηση, δεν υπάρχει γέννηση· όταν δεν υπάρχει γέννηση, καταπαύουν τα γηρατεία και ο θάνατος, η λύπη, ο θρήνος, ο πόνος, η δυσαρέσκεια και το άγχος. Έτσι υπάρχει η παύση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου. Όπως, μοναχοί, ένα μεγάλο δέντρο, τότε θα ερχόταν ένας άνθρωπος παίρνοντας σκαπάνη και καλάθι, αυτός θα έκοβε εκείνο το δέντρο στη ρίζα, αφού το έκοβε στη ρίζα θα έσκαβε, αφού έσκαβε θα ξερίζωνε τις ρίζες, ακόμη και αυτές που είναι λεπτές σαν στέλεχος ουσίρα. Αυτός θα έκοβε εκείνο το δέντρο κομμάτι κομμάτι, αφού το έκοβε κομμάτι κομμάτι θα το έσχιζε, αφού το έσχιζε θα το έκανε σκλήθρες σκλήθρες, αφού το έκανε σκλήθρες σκλήθρες θα το στέγνωνε στον άνεμο και τον ήλιο, αφού το στέγνωνε στον άνεμο και τον ήλιο θα το έκαιγε με φωτιά, αφού το έκαιγε με φωτιά θα το έκανε στάχτη, αφού το έκανε στάχτη ή θα το λίχνιζε σε δυνατό άνεμο ή θα το παρέσυρε σε ποτάμι με ορμητικό ρεύμα· έτσι λοιπόν, μοναχοί, αυτό το μεγάλο δέντρο θα είχε τη ρίζα του κομμένη, θα είχε γίνει σαν κορμός φοίνικα, θα είχε οδηγηθεί στην εξαφάνιση, θα είχε τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, όταν δεν υπάρχει η συνείδηση ως τροφή, δεν υπάρχει σύλληψη της νοητικότητας και υλικότητας· όταν δεν υπάρχει σύλληψη της νοητικότητας και υλικότητας, όλα... κ.λπ... έτσι υπάρχει η παύση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου». Αυτό είναι υπερκόσμιο. Αυτό είναι το εγκόσμιο και το υπερκόσμιο.

113. Εκεί τι είναι αυτό που έχει ως θεμέλιο τα όντα;

«Περιτριγυρίζοντας όλες τις κατευθύνσεις με τον νου, δεν βρήκε πουθενά κάποιον πιο αγαπητό από τον εαυτό· έτσι ο εαυτός είναι αγαπητός σε πολλούς άλλους, για αυτό ας μην βλάπτει τους άλλους αυτός που αγαπά τον εαυτό του».

Αυτό έχει θεμέλιο τα όντα.

«Όσα όντα υπήρξαν ή θα υπάρξουν, όλα θα φύγουν εγκαταλείποντας το σώμα· αυτή την καταστροφή όλων γνωρίζοντας, ο επιδέξιος, ενεργητικός θα πρέπει να ακολουθεί την άγια ζωή».

Αυτό έχει θεμέλιο τα όντα.

«Έναν καλό φίλο, μοναχοί, προικισμένο με επτά ιδιότητες, ακόμη κι αν αποχωρίζεται κανείς, ακόμη κι αν αποβάλλεται, ακόμη κι αν τρίβεται στον λαιμό του σκόνη, δεν πρέπει να εγκαταλείπεται για όλη τη ζωή. Με ποια επτά; Είναι αγαπητός και ευχάριστος και σεβαστός και αξιοσέβαστος και είναι αυτός που μιλάει και ανεκτικός στα λόγια και κάνει βαθιά συζήτηση, και δεν παρακινεί σε αδύνατα. Με αυτές τις επτά, μοναχοί... κ.λπ... δεν πρέπει να εγκαταλείπεται. Αυτά είπε ο Ευλογημένος, και αφού τα είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος είπε επιπλέον αυτό:

«Αγαπητός, σεβαστός, αξιοσέβαστος, αυτός που μιλάει και ανεκτικός στα

λόγια·
και κάνει βαθιά συζήτηση, δεν παρακινεί σε αδύνατα·
αυτόν τον φίλο, αυτός που επιθυμεί φιλία, ακόμη και για όλη τη ζωή ας τον
ακολουθεί».

Αυτό έχει θεμέλιο τα όντα.

Εκεί τι είναι αυτό που έχει ως θεμέλιο τα φαινόμενα;

«Όποια ηδονική ευτυχία υπάρχει στον κόσμο, και όποια ουράνια ευτυχία·
αυτές δεν αξίζουν ούτε ένα δέκατο έκτο κλάσμα της ευτυχίας της εξάλειψης
της επιθυμίας».

Αυτό έχει θεμέλιο τα φαινόμενα.

«Πράγματι ευτυχισμένο είναι το Νιμπάνα, διδαγμένο από τον Πλήρως
Αυτοφωτισμένο·
χωρίς λύπη, χωρίς σκόνη, ασφαλές, εκεί όπου ο πόνος καταπαύει».

Αυτό έχει θεμέλιο τα φαινόμενα.

Εκεί τι είναι αυτό που έχει ως θεμέλιο τα όντα και ως θεμέλιο τα φαινόμενα;

«Σκοτώνοντας μητέρα και πατέρα, και δύο βασιλιάδες της πολεμικής κάστας·
σκοτώνοντας βασίλειο μαζί με τον ακόλουθό του» - αυτό έχει ως θεμέλιο τα
φαινόμενα.

«Χωρίς ταραχή προχωρά ο βραχμάνος»· Αυτό έχει θεμέλιο τα όντα·
αυτό έχει ως θεμέλιο τα όντα και ως θεμέλιο τα φαινόμενα.

«Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης. Ποιοι τέσσερις;
Η βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης
και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, η ενεργητικότητα...
κ.λπ... ο νους. Η βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση
λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας».
Αυτό έχει θεμέλιο τα φαινόμενα.

Αυτός εναρμονίζει τη συνείδηση με το σώμα και το σώμα με τη συνείδηση, έχοντας
εισέλθει στο σώμα με αντίληψη ευτυχίας και αντίληψη ελαφρότητας, έχοντας
επιτύχει, διαμένει. Αυτό έχει θεμέλιο τα όντα, αυτό έχει θεμέλιο τα όντα και θεμέλιο
τα φαινόμενα.

114. Εκεί ποια είναι η γνώση;

«Αυτή η υπερκόσμια γνώση, με την οποία καλείται παντογνώστης·
δεν υπάρχει παρακμή της, λειτουργεί σε κάθε χρόνο».

Αυτή είναι η γνώση.

«Η σοφία είναι η άριστη στον κόσμο, αυτή που οδηγεί στο Νιμπάνα·
με την οποία κατανοεί ορθά, την εξάλειψη της γέννησης και του θανάτου».

Αυτή είναι η γνώση.

Εκεί ποιο είναι το γνωστό;

«Θα σου διακηρύξω την ειρήνη, [είπε ο Ευλογημένος στον Ντότακα,]
στην παρούσα ζωή χωρίς φήμες·
την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας, θα διαβεί την προσκόλληση
στον κόσμο».

«Κι εγώ χαίρομαι γι' αυτήν, μεγάλε σοφέ, την ύψιστη ειρήνη·
την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας, θα διαβεί την προσκόλληση
στον κόσμο».

«Ό,τι κι αν κατανοείς, [είπε ο Ευλογημένος στον Ντότακα]
προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως ή στη μέση·
γνωρίζοντας ότι αυτό είναι προσκόλληση στον κόσμο,
μην κάνεις επιθυμία για ύπαρξη ή μη ύπαρξη».

Αυτό είναι το γνωστό.

«Λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης των τεσσάρων ευγενών αληθειών,
μοναχοί, έτσι αυτή η μακρά πορεία έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα
όσο και από εσάς... κ.λπ... Αυτή, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου
έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού
πόνου έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού
πόνου έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί
στην παύση του υπαρξιακού πόνου έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί. Η επιθυμία για
ύπαρξη έχει κοπεί, ο οδηγός προς την ύπαρξη έχει εξαλειφθεί, δεν υπάρχει πλέον
επαναγέννηση». Αυτά είπε ο Ευλογημένος, και αφού τα είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο
Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

«Λόγω της μη ενόρασης των τεσσάρων ευγενών αληθειών όπως πραγματικά
είναι·
περιπλανήθηκε για μακρά πορεία, σε αυτές και σε αυτές τις γεννήσεις.

Αυτές έχουν ενοραθεί, ο οδηγός προς την ύπαρξη έχει ξεριζωθεί·
η ρίζα του υπαρξιακού πόνου έχει κοπεί, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση».

Αυτό είναι το γνωστό.

Εκεί ποια είναι η γνώση και το γνωστό; Η ύλη είναι παροδική, το αίσθημα είναι
παροδικό, η αντίληψη είναι παροδική, οι δραστηριότητες είναι παροδικές, η
συνείδηση είναι παροδική. Αυτό είναι το γνωστό.

Γνωρίζοντας έτσι, βλέποντας έτσι, ο ευγενής μαθητής βλέπει «η ύλη είναι
παροδική», βλέπει «το αίσθημα είναι παροδικό», «την αντίληψη... κ.λπ... τις
δραστηριότητες... κ.λπ... βλέπει «η συνείδηση είναι παροδική». Αυτή είναι η γνώση.

Αυτός απελευθερώνεται από την ύλη, απελευθερώνεται από το αίσθημα,
απελευθερώνεται από την αντίληψη, απελευθερώνεται από τις δραστηριότητες,
απελευθερώνεται από τη συνείδηση, λέω ότι απελευθερώνεται από τον υπαρξιακό
πόνο. Αυτή είναι και η γνώση και το γνωστό.

«Όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», αυτό είναι το γνωστό. «Όταν με σοφία

βλέπει», αυτή είναι η γνώση. «Τότε αποστασιοποιείται από τη δυστυχία, αυτή είναι η οδός για τον εξαγνισμό», αυτή είναι και η γνώση και το γνωστό.

«Όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία», αυτό είναι το γνωστό. «Όταν με σοφία βλέπει», αυτή είναι η γνώση. «Τότε αποστασιοποιείται από τη δυστυχία, αυτή είναι η οδός για τον εξαγνισμό», αυτή είναι και η γνώση και το γνωστό.

«Όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός», αυτό είναι το γνωστό. «Όταν με σοφία βλέπει», αυτή είναι η γνώση. «Τότε αποστασιοποιείται από τη δυστυχία, αυτή είναι η οδός για τον εξαγνισμό», αυτή είναι και η γνώση και το γνωστό.

«Όποιοι πράγματι, Σόνα, ασκητές ή βραχμάνοι με την παροδική ύλη, που είναι οδυνηρή και υποκείμενη σε μεταβολή, θεωρούν 'είμαι ανώτερος', ή θεωρούν 'είμαι ίσος', ή θεωρούν 'είμαι κατώτερος'. Τι άλλο θα ήταν αυτό παρά μη-ενόραση του πώς πραγματικά είναι; Με το παροδικό αίσθημα... κ.λπ... με την παροδική αντίληψη... κ.λπ... με τις παροδικές δραστηριότητες... κ.λπ... με την παροδική συνείδηση, που είναι οδυνηρή και υποκείμενη σε μεταβολή, θεωρούν 'είμαι ανώτερος', ή θεωρούν 'είμαι ίσος', ή θεωρούν 'είμαι κατώτερος', τι άλλο θα ήταν αυτό παρά μη-ενόραση του πώς πραγματικά είναι;» Αυτό είναι το γνωστό.

«Όποιοι όμως, Σόνα, ασκητές ή βραχμάνοι με την παροδική ύλη, που είναι οδυνηρή και υποκείμενη σε μεταβολή, δεν θεωρούν 'είμαι ανώτερος', δεν θεωρούν 'είμαι ίσος', δεν θεωρούν 'είμαι κατώτερος', τι άλλο θα ήταν αυτό παρά ενόραση του πώς πραγματικά είναι; Με το παροδικό αίσθημα... κ.λπ... με την παροδική αντίληψη... κ.λπ... με τις παροδικές δραστηριότητες... κ.λπ... με την παροδική συνείδηση, που είναι οδυνηρή και υποκείμενη σε μεταβολή, δεν θεωρούν 'είμαι ανώτερος', δεν θεωρούν 'είμαι ίσος', δεν θεωρούν 'είμαι κατώτερος', τι άλλο θα ήταν αυτό παρά ενόραση του πώς πραγματικά είναι;» Αυτή είναι η γνώση.

Αυτή είναι και η γνώση και το γνωστό.

Εκεί ποια είναι η ενόραση;

115. «Αυτοί που διαφωτίζουν τις ευγενείς αλήθειες, που διδάχθηκαν καλά από αυτόν με τη βαθιά σοφία· αν και αυτοί είναι σφόδρα αμελείς, αυτοί δεν λαμβάνουν όγδοη ύπαρξη».

Αυτή είναι η ενόραση.

«Όπως μια πύλη στερεωμένη στη γη, ακλόνητη από τους τέσσερις ανέμους· έτσι παρόμοιο το ενάρετο άτομο αποκαλώ, αυτόν που βλέπει τις ευγενείς αλήθειες με πλήρη κατανόηση».

Αυτή είναι η ενόραση.

«Με τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, μοναχοί, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του: 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση· ως ένας με επτά επαναγεννήσεις το μέγιστον, αφού περιπλανηθώ και

μεταναστεύσω μεταξύ θεών και ανθρώπων, θα θέσω τέρμα στον πόνο'. Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, η πίστη ενός ευγενούς μαθητή στον Τατχάγκατα είναι εδραιωμένη, σταθερή, αναπτυγμένη, ριζωμένη, ακλόνητη από κανέναν ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιονδήποτε στον κόσμο μαζί με τη Διδασκαλία· και έχει φτάσει στο συμπέρασμα για τη Διδασκαλία: η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες, δηλαδή η κατάπαυση της μέθης... κ.λπ... η παύση, το Νιμπάνα· και έχει συντρόφους στη Διδασκαλία που είναι επιθυμητοί, ελκυστικοί, αγαπητοί, ευχάριστοι, τόσο οικοδεσπότες όσο και αναχωρητές. Και είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη, αδιάτρητη, χωρίς κηλίδες, χωρίς λεκέδες, ελευθερωτική, επαινεμένη από τους νοήμονες, μη προσκολλημένη, οδηγούσα στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτούς τους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, μοναχοί, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του: 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση· ως ένας με επτά επαναγεννήσεις το μέγιστον, αφού περιπλανηθώ και μεταναστεύσω μεταξύ θεών και ανθρώπων, θα θέσω τέρμα στον πόνο'».

Αυτή είναι η ενόραση.

Εκεί ποια είναι η διαλογιστική ανάπτυξη;

«Αυτός του οποίου οι ικανότητες έχουν αναπτυχθεί, εσωτερικά και εξωτερικά σε ολόκληρο τον κόσμο· έχοντας διεισδύσει σε αυτόν και τον άλλο κόσμο, περιμένει τον χρόνο, αναπτυγμένος, αυτός ο δαμασμένος».

Αυτή είναι η διαλογιστική ανάπτυξη.

«Αυτά τα τέσσερα, μοναχοί, είναι τα εδάφια της Διδασκαλίας. Ποιες τέσσερις; Η μη πλεονεξία είναι εδάφιο της Διδασκαλίας, ο μη θυμός είναι εδάφιο της Διδασκαλίας, η ορθή μνήμη είναι εδάφιο της Διδασκαλίας, η ορθή αυτοσυγκέντρωση είναι εδάφιο της Διδασκαλίας· αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τέσσερα εδάφια της Διδασκαλίας». Αυτή είναι η διαλογιστική ανάπτυξη.

Εκεί ποια είναι η ενόραση και η διαλογιστική ανάπτυξη; «Πέντε να κόψει, πέντε να εγκαταλείψει», αυτή είναι η ενόραση. «Πέντε επιπλέον να αναπτύξει. Πέντε προσκολλήσεις ξεπερνώντας ένας μοναχός, ονομάζεται διαβάτης των νοητικών πλημμυρών», αυτή είναι η διαλογιστική ανάπτυξη. Αυτή είναι η ενόραση και η διαλογιστική ανάπτυξη.

«Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι ικανότητες. Ποιες τρεις; Η ικανότητα του 'θα γνωρίσω το άγνωστο', η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης. Και ποια, μοναχοί, είναι η ικανότητα του 'θα γνωρίσω το άγνωστο'; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός για την πλήρη συνειδητοποίηση της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου που δεν έχει

συνειδητοποιηθεί πλήρως γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται· για την πλήρη συνειδητοποίηση της ευγενούς αλήθειας της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου που δεν έχει συνειδητοποιηθεί πλήρως... κ.λπ... της παύσης του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... για την πλήρη συνειδητοποίηση της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Αυτή, μοναχοί, είναι η ικανότητα του 'θα γνωρίσω το άγνωστο'. Αυτή είναι η ενόραση.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος', κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου', κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου'... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Αυτή, μοναχοί, είναι η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει· κατανοεί: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης. Αυτή, μοναχοί, είναι η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης». Αυτή είναι η διαλογιστική ανάπτυξη.

Αυτή είναι η ενόραση και η διαλογιστική ανάπτυξη.

116. Εκεί ποιος είναι ο δικός του λόγος;

«Η μη-εκτέλεση κάθε κακού, η απόκτηση του καλού·
η εξαγνισμός του νου του, αυτή είναι η διδασκαλία των Βουδών».

Αυτός είναι ο δικός του λόγος.

«Αυτά τα τρία, μοναχοί, είναι τα χαρακτηριστικά του αδαούς, τα σημάδια του αδαούς, οι βιογραφίες του αδαούς, με τα οποία οι άλλοι αντιλαμβάνονται τον αδαή ως αδαή. Ποια τρία; Ο αδαής, μοναχοί, σκέφτεται κακές σκέψεις και μιλάει προσβλητικά και κάνει ανάρμοστες πράξεις. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία χαρακτηριστικά του αδαούς, τα σημάδια του αδαούς, οι βιογραφίες του αδαούς.

«Αυτά τα τρία, μοναχοί, είναι τα χαρακτηριστικά του σοφού, τα σημάδια του σοφού, οι βιογραφίες του σοφού, με τα οποία οι άλλοι αντιλαμβάνονται τον σοφό ως σοφό. Ποια τρία; Ο σοφός, μοναχοί, σκέφτεται καλές σκέψεις και μιλάει καλά και κάνει καλές πράξεις. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία χαρακτηριστικά του σοφού, τα σημάδια του σοφού, οι βιογραφίες του σοφού».

Αυτός είναι ο δικός του λόγος.

Εκεί ποιος είναι ο λόγος άλλου;

«Δεν υπάρχει κάτι τόσο πλατύ όσο η γη, δεν βρίσκεται κάτι τόσο βαθύ όσο ο

κάτω κόσμος·

δεν υπάρχει κάτι τόσο υψηλό όσο το Μέρου, δεν υπάρχει άνθρωπος όμοιος με τον παγκόσμιο μονάρχη».

Αυτός είναι ο λόγος άλλου.

«"Ας είναι, άρχοντα των θεών, η νίκη με καλά ειπωμένα λόγια". "Ας είναι, Βεπασιτίτι, η νίκη με καλά ειπωμένα λόγια". Πες, Βεπασιτίτι, έναν στίχο". Τότε, μοναχοί, ο Βεπασιτίτι, ο άρχοντας των τιτάνων, είπε αυτόν τον στίχο:

«Περισσότερο θα ξεθαρρεύουν οι ανόητοι, αν δεν υπάρχει κάποιος να τους αποτρέπει·

για αυτό με αυστηρή τιμωρία ο σοφός πρέπει να αποτρέπει τον ανόητο».

Όταν ειπώθηκε όμως, μοναχοί, ο στίχος από τον Βεπασιτίτι, τον άρχοντα των τιτάνων, οι τιτάνες έδωσαν ευχαριστίες, οι θεοί έμειναν σιωπηλοί. Τότε, μοναχοί, ο Βεπασιτίτι, ο άρχοντας των τιτάνων, είπε στον Σάκκα, τον άρχοντα των θεών: "Πες, άρχοντα των θεών, έναν στίχο". Όταν αυτό ειπώθηκε, μοναχοί, ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, είπε αυτόν τον στίχο:

«Αυτό ακριβώς εγώ θεωρώ ότι είναι η αποτροπή του ανόητου· γνωρίζοντας ότι ο άλλος είναι οργισμένος, αυτός που μνήμων ηρεμεί».

Όταν ειπώθηκε όμως, μοναχοί, ο στίχος από τον Σάκκα, τον άρχοντα των θεών, οι θεοί έδωσαν ευχαριστίες, οι τιτάνες έμειναν σιωπηλοί. Τότε, μοναχοί, ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, είπε στον Βεπασιτίτι, τον άρχοντα των τιτάνων: "Πες, Βεπασιτίτι, έναν στίχο". Όταν αυτό ειπώθηκε, μοναχοί, ο Βεπασιτίτι, ο άρχοντας των τιτάνων, είπε αυτόν τον στίχο:

«Αυτό ακριβώς στην υπομονή βλέπω ως σφάλμα, Βασάβα· όταν ο ανόητος φαντάζεται ότι αυτός υπομένει από φόβο, τον καταπατά ο άφρονας, όπως το βόδι αυτόν που τρέπεται σε φυγή».

Όταν ειπώθηκε όμως, μοναχοί, ο στίχος από τον Βεπασιτίτι, τον άρχοντα των τιτάνων, οι τιτάνες έδωσαν ευχαριστίες, οι θεοί έμειναν σιωπηλοί. Τότε ο Βεπασιτίτι, ο άρχοντας των τιτάνων, είπε στον Σάκκα, τον άρχοντα των θεών: «Πες, άρχοντα των θεών, έναν στίχο». Όταν αυτό ειπώθηκε, μοναχοί, ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, είπε αυτούς τους στίχους:

«Ας φαντάζεται ή ας μη φαντάζεται ότι αυτός υπομένει από φόβο· τα οφέλη που έχουν ως υπέρτατο το δικό του καλό, τίποτα ανώτερο από την υπομονή δεν υπάρχει.

«Όποιος πράγματι όντας δυνατός υπομένει τον αδύναμο· αυτό το αποκαλούν υπέρτατη υπομονή, ο αδύναμος πάντα υπομένει.

«Αδυναμία αυτή τη δύναμη αποκαλούν, για όποιον η δύναμη του ανόητου είναι δύναμη·

για τον δυνατό που προστατεύεται από τη Διδασκαλία, δεν υπάρχει κάποιος να αντιμιλήσει.

«Χειρότερα γίνεται για εκείνον ακριβώς με αυτό, όποιος οργίζεται σε αυτόν που είναι οργισμένος· αυτός που δεν οργίζεται σε αυτόν που είναι οργισμένος, κερδίζει τη μάχη που είναι δύσκολο να κερδηθεί.

«Για το καλό και των δύο ενεργεί, του εαυτού του και του άλλου· γνωρίζοντας ότι ο άλλος είναι οργισμένος, αυτός που μνήμων ηρεμεί.

«Θεραπεύοντας και τους δύο, τον εαυτό του και τον άλλο· οι άνθρωποι τον θεωρούν ανόητο, όσος είναι ανίδεος της Διδασκαλίας».

«Όταν αυτοί οι στίχοι ειπώθηκαν, μοναχοί, από τον Σάκκα, τον άρχοντα των θεών, οι θεοί έδωσαν ευχαριστίες, οι τιτάνες έμειναν σιωπηλοί». Αυτός είναι ο λόγος άλλου.

117. Εκεί ποιος είναι ο δικός του λόγος και ο λόγος άλλου;

Αυτό που έχει αποκτηθεί και αυτό που πρέπει να αποκτηθεί, και τα δύο αυτά είναι διάσπαρτα με σκόνη, για αυτόν που πάσχει και ακολουθεί. Αυτοί που θεωρούν ουσιώδη την εξάσκηση, την ηθική, την ασκητική πρακτική, τον τρόπο ζωής, την άγια ζωή, τη λατρεία ως ουσιώδη, αυτό είναι το ένα άκρο. Αυτοί που λένε έτσι και έχουν τέτοια άποψη: «δεν υπάρχει ελάττωμα στις ηδονές», αυτό είναι το δεύτερο άκρο. Έτσι αυτά τα δύο άκρα αυξάνουν τη δίψα και την άγνοια, η δίψα και η άγνοια αυξάνουν τις λανθασμένες απόψεις. Μη γνωρίζοντας άμεσα αυτά τα δύο άκρα, κάποιοι υστερούν, κάποιοι υπερβαίνουν. Αυτός είναι ο λόγος άλλου.

Αυτοί όμως που τα γνώρισαν άμεσα τα δύο άκρα, δεν ήταν εκεί, και με αυτό δεν θεώρησαν τον εαυτό τους, ο κύκλος των επαναγεννήσεων δεν υπάρχει για αυτούς για περιγραφή. Αυτός είναι ο δικός του λόγος. Αυτός ο εμπνευσμένος λόγος είναι ο δικός του λόγος και ο λόγος άλλου.

Ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα είπε στον Ευλογημένο: «Εδώ σε μένα, σεβάσμιε κύριε, που είχα μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήμουν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός: "Σε ποιους άραγε ο εαυτός είναι αγαπητός, σε ποιους ο εαυτός είναι μη αγαπητός;" Τότε, σεβάσμιε κύριε, μου ήρθε η σκέψη: "Όποιοι συμπεριφέρονται με κακή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρονται με κακή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρονται με κακή νοητική συμπεριφορά· σε αυτούς ο εαυτός είναι μη αγαπητός. Αν και αυτοί θα έλεγαν έτσι: 'Ο εαυτός μας είναι αγαπητός', ωστόσο σε αυτούς ο εαυτός είναι μη αγαπητός. Για ποιο λόγο; Διότι ό,τι ένας μη αγαπητός θα έκανε σε έναν μη αγαπητό, αυτό κάνουν στον εαυτό τους με τον ίδιο τον εαυτό τους· για αυτό σε αυτούς ο εαυτός είναι μη αγαπητός. Όποιοι όμως συμπεριφέρονται με καλή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρονται με καλή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρονται με καλή νοητική συμπεριφορά· σε αυτούς ο εαυτός είναι αγαπητός. Αν και αυτοί θα έλεγαν έτσι: 'Ο εαυτός μας είναι μη αγαπητός', ωστόσο σε αυτούς ο εαυτός είναι αγαπητός. Για ποιο λόγο; Διότι ό,τι ένας αγαπητός θα έκανε σε έναν αγαπητό. Αυτό κάνουν στον εαυτό τους με τον ίδιο τον εαυτό τους. Για αυτό σε αυτούς ο εαυτός είναι αγαπητός"».

«Έτσι είναι, μεγάλε βασιλιά, έτσι είναι, μεγάλε βασιλιά! Όποιοι πράγματι, μεγάλε βασιλιά, συμπεριφέρονται με κακή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρονται με κακή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρονται με κακή νοητική συμπεριφορά· για αυτό σε αυτούς ο εαυτός είναι μη αγαπητός. Αν και αυτοί θα έλεγαν έτσι: 'Ο εαυτός μας είναι

αγαπητός', ωστόσο σε αυτούς ο εαυτός είναι μη αγαπητός. Για ποιο λόγο; Διότι ό,τι, μεγάλε βασιλιά, ένας μη αγαπητός θα έκανε σε έναν μη αγαπητό, αυτό κάνουν στον εαυτό τους με τον ίδιο τον εαυτό τους· για αυτό σε αυτούς ο εαυτός είναι μη αγαπητός. Όποιοι όμως, μεγάλε βασιλιά, συμπεριφέρονται με καλή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρονται με καλή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρονται με καλή νοητική συμπεριφορά· σε αυτούς ο εαυτός είναι αγαπητός. Αν και αυτοί θα έλεγαν έτσι: 'Ο εαυτός μας είναι μη αγαπητός', ωστόσο σε αυτούς ο εαυτός είναι αγαπητός. Για ποιο λόγο; Διότι ό,τι, μεγάλε βασιλιά, ένας αγαπητός θα έκανε σε έναν αγαπητό, αυτό κάνουν στον εαυτό τους με τον ίδιο τον εαυτό τους· για αυτό σε αυτούς ο εαυτός είναι αγαπητός». Αυτά είπε ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος:

«Αν γνωρίζει κανείς τον εαυτό του ως αγαπητό, δεν πρέπει να τον συνδέει με το κακό·

διότι δεν είναι εύκολο να επιτευχθεί η ευτυχία από αυτόν που κάνει ανάρμοστες πράξεις.

«Για αυτόν που έχει καταληφθεί από τον θάνατο, εγκαταλείποντας την ανθρώπινη ύπαρξη·

τι πράγματι είναι δικό του, και τι παίρνοντας φεύγει;

Και τι τον ακολουθεί, σαν σκιά αχώριστη;

«Και τις αξιέπαινες πράξεις και τις κακές, ό,τι κάνει ο θνητός εδώ·

αυτό πράγματι είναι δικό του, και αυτό παίρνοντας φεύγει·

και αυτό τον ακολουθεί, σαν σκιά αχώριστη.

«Για αυτό ας κάνει κανείς το καλό, συσσωρεύοντας για τη μελλοντική ζωή· οι αξιέπαινες πράξεις στον μεταθανάτιο κόσμο, γίνονται υποστήριξη για τα έμβια όντα».

Αυτή η ομιλία είναι λόγος άλλου. Η επαναληπτική ωδή είναι ο δικός του λόγος. Αυτό είναι και ο δικός του λόγος και ο λόγος άλλου.

118. Εκεί τι είναι αυτό που πρέπει να απαντηθεί;

Όταν τεθεί ερώτηση, αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό, αυτό πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό, αυτό πρέπει να εγκαταλειφθεί, αυτό πρέπει να αναπτυχθεί, αυτό πρέπει να συνειδητοποιηθεί, αυτά τα φαινόμενα όταν υιοθετούνται έτσι παράγουν αυτόν τον καρπό. Αυτών που υιοθετούνται έτσι αυτό είναι το νόημα· αυτό είναι αυτό που πρέπει να απαντηθεί. «Ο Βούδας, ο Ευλογημένος, είναι μεγαλοπρεπής»· την μεγαλοπρέπεια του Βούδα, το καλά διδαγμένο της Διδασκαλίας και την καλή πρακτική της Κοινότητας ας εκθέσει κατηγορηματικά. «Όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», «όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία», «όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός»· ας εκθέσει κατηγορηματικά. Ή οτιδήποτε άλλο τέτοιου είδους. Αυτό είναι αυτό που πρέπει να απαντηθεί.

Εκεί τι είναι αυτό που δεν πρέπει να απαντηθεί;

«Αυτού που επιθυμεί, ω αμαξηλάτη των ανθρώπων προς δάμασμα, θεοί και άνθρωποι με τον νου σκέφτηκαν·

Όλα δεν θα γνώριζαν ακόμη και όλα τα έμβια όντα, αυτού που καλλιεργεί τη γαλήνια αυτοσυγκέντρωση χωρίς διαμάχη·

Τι επιθυμεί ο Ευλογημένος;»

Αυτό δεν πρέπει να απαντηθεί.

Τόσος είναι ο Ευλογημένος στο σύνολο της ηθικής, στο σύνολο της αυτοσυγκέντρωσης, στο σύνολο της σοφίας, στο σύνολο της απελευθέρωσης, στο σύνολο της γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης, στη συμπεριφορά, στην επιρροή, στην αναζήτηση της ευημερίας, στη συμπόνια, στην υπερφυσική δύναμη. Αυτό δεν πρέπει να απαντηθεί.

«Από την έγερση του Τατχάγκατα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου στον κόσμο, υπάρχει η έγερση τριών κοσμημάτων: του κοσμήματος του Βούδα, του κοσμήματος της Διδασκαλίας, του κοσμήματος της Κοινότητας». Ποιο είναι το μέτρο των τριών κοσμημάτων; Αυτό δεν πρέπει να απαντηθεί.

Το πεδίο του Βούδα δεν πρέπει να απαντηθεί. Η γνώση της ανώτερης και κατώτερης κατάστασης των ατόμων δεν πρέπει να απαντηθεί. «Η αρχή, μοναχοί, δεν είναι εμφανής για τα όντα που έχουν το νοητικό εμπόδιο της άγνοιας και τον νοητικό δεσμό της επιθυμίας, που έχουν μεταναστεύσει και περιπλανηθεί πότε στην κόλαση, πότε στο ζωικό βασίλειο, πότε στη σφαίρα των φαντασμάτων, πότε στη σφαίρα των τιτάνων, πότε στους θεούς, πότε στους ανθρώπους». Ποια είναι η αρχή; Αυτό δεν πρέπει να απαντηθεί. «Δεν είναι εμφανής» λόγω της ελλιπούς γνώσης των μαθητών. Διπλή είναι η διδασκαλία των Βουδών, των Ευλογημένων: αυτή που αναφέρεται στον εαυτό και αυτή που αναφέρεται σε άλλους. «Δεν είναι εμφανής» είναι αυτή που αναφέρεται σε άλλους. «Δεν υπάρχει για τους Βούδες, τους Ευλογημένους, μη-συνειδητοποίηση» είναι αυτή που αναφέρεται στον εαυτό. Όπως ο Ευλογημένος, σχετικά με τον μοναχό Κοκάλικα, είπε σε κάποιον μοναχό έτσι:

«Όπως, μοναχέ, ένα κοσαλικό φορτίο σουσαμιού είκοσι κχάρι... κ.λπ... παρά μία κόλαση Αμπούντα. Όπως, μοναχέ, είκοσι κολάσεις Αμπούντα, έτσι είναι μία κόλαση Νιράμπουντα. Όπως, μοναχέ, είκοσι κολάσεις Νιράμπουντα, έτσι είναι μία κόλαση Αμπάμπα. Όπως, μοναχέ, είκοσι κολάσεις Αμπάμπα, έτσι είναι μία κόλαση Ατάτα. Όπως, μοναχέ, είκοσι κολάσεις Ατάτα, έτσι είναι μία κόλαση Αχάχα. Όπως, μοναχέ, είκοσι κολάσεις Αχάχα, έτσι είναι μία κόλαση Κουμούντα. Όπως, μοναχέ, είκοσι κολάσεις Κουμούντα, έτσι είναι μία κόλαση Σογκαντχίκα. Όπως, μοναχέ, είκοσι κολάσεις Σογκαντχίκα, έτσι είναι μία κόλαση Ουππάλακα. Όπως, μοναχέ, είκοσι κολάσεις Ουππάλακα, έτσι είναι μία κόλαση Πουντάρικα. Όπως, μοναχέ, είκοσι κολάσεις Πουντάρικα, έτσι είναι μία κόλαση Πάντουμα. Στην κόλαση Πάντουμα όμως, μοναχέ, ο μοναχός Κοκάλικα γεννήθηκε, έχοντας τρέφει εχθρότητα στον νου του εναντίον του Σαριπούττα και του Μογκαλλάνα». Ή οτιδήποτε ο Ευλογημένος είπε «αυτό είναι αμέτρητο, αναρίθμητο». Όλο αυτό δεν πρέπει να απαντηθεί. Αυτό δεν πρέπει να απαντηθεί.

119. Εκεί ποιο είναι αυτό που πρέπει να απαντηθεί και αυτό που δεν πρέπει να απαντηθεί; Όταν εκείνος ο Ουπάκα ο γυμνός ασκητής είπε στον Ευλογημένο: «Πού, φίλε Γκόταμα, θα πας;» Ο Ευλογημένος είπε -

«Στη Μπαρνασί θα πάω, εγώ εκείνο το τύμπανο της αθανασίας· για να θέσω σε κίνηση τον τροχό της Διδασκαλίας, που δεν μπορεί να αναστραφεί στον κόσμο».

Ο Ουπάκα ο γυμνός ασκητής είπε: «'Νικητής' λοιπόν, φίλε, αγαπητέ Γκόταμα, ισχυρίζεσαι ότι είσαι». Ο Ευλογημένος είπε -

«Όμοιοι με μένα πράγματι είναι οι νικητές, αυτοί που έχουν φτάσει στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών·
έχω νικήσει τις κακές νοητικές καταστάσεις, γι' αυτό, Ουπάκα, είμαι νικητής».

Πώς είναι νικητής, με τι νικά; Αυτό πρέπει να απαντηθεί. Ποιος είναι ο νικητής; Αυτό δεν πρέπει να απαντηθεί. Ποια είναι η εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, η εξάλειψη του πάθους, η εξάλειψη του μίσους, η εξάλειψη της αυταπάτης; Αυτό πρέπει να απαντηθεί. Πόση είναι η εξάλειψη των νοητικών διαφθορών; Αυτό δεν πρέπει να απαντηθεί. Αυτό είναι αυτό που πρέπει να απαντηθεί και αυτό που δεν πρέπει να απαντηθεί.

Υπάρχει ο Τατχάγκατα; Αυτό πρέπει να απαντηθεί. Υπάρχει ύλη; Αυτό πρέπει να απαντηθεί. Η ύλη είναι ο Τατχάγκατα; Αυτό δεν πρέπει να απαντηθεί. Ο Τατχάγκατα έχει ύλη; Αυτό δεν πρέπει να απαντηθεί. Στην ύλη είναι ο Τατχάγκατα; Αυτό δεν πρέπει να απαντηθεί. Στον Τατχάγκατα είναι η ύλη; Αυτό δεν πρέπει να απαντηθεί. Έτσι υπάρχει αίσθημα... κ.λπ... η αντίληψη... κ.λπ... οι δραστηριότητες... κ.λπ... υπάρχει συνείδηση; Αυτό πρέπει να απαντηθεί. Η συνείδηση είναι ο Τατχάγκατα; Αυτό δεν πρέπει να απαντηθεί. Ο Τατχάγκατα έχει συνείδηση; Αυτό δεν πρέπει να απαντηθεί. Στη συνείδηση είναι ο Τατχάγκατα; Αυτό δεν πρέπει να απαντηθεί. Στον Τατχάγκατα είναι η συνείδηση; Αυτό δεν πρέπει να απαντηθεί. Χωριστά από την ύλη είναι ο Τατχάγκατα; Αυτό δεν πρέπει να απαντηθεί. Χωριστά από το αίσθημα... κ.λπ... στην αντίληψη... κ.λπ... από τις δραστηριότητες... κ.λπ... από τη συνείδηση είναι ο Τατχάγκατα; Αυτό δεν πρέπει να απαντηθεί. Αυτός ο Τατχάγκατα είναι άυλος... κ.λπ... χωρίς αίσθημα... κ.λπ... χωρίς αντίληψη... κ.λπ... χωρίς δραστηριότητες... κ.λπ... χωρίς συνείδηση; Αυτό δεν πρέπει να απαντηθεί. Αυτό είναι αυτό που πρέπει να απαντηθεί και αυτό που δεν πρέπει να απαντηθεί.

Ο Ευλογημένος με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, έτσι τα πάντα... κ.λπ... κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους - αυτό πρέπει να απαντηθεί. Ποια όντα, ποιος ο Τατχάγκατα - αυτό δεν πρέπει να απαντηθεί. Αυτό είναι αυτό που πρέπει να απαντηθεί και αυτό που δεν πρέπει να απαντηθεί.

Υπάρχει ο Τατχάγκατα; Αυτό πρέπει να απαντηθεί. Υπάρχει ο Τατχάγκατα μετά τον θάνατο - αυτό δεν πρέπει να απαντηθεί. Αυτό είναι αυτό που πρέπει να απαντηθεί και αυτό που δεν πρέπει να απαντηθεί.

120. Εκεί ποια είναι η πράξη;

«Για αυτόν που έχει καταληφθεί από τον θάνατο, εγκαταλείποντας την ανθρώπινη ύπαρξη·
τι πράγματι είναι δικό του, και τι παίρνοντας φεύγει;
Και τι τον ακολουθεί, σαν σκιά αχώριστη;

«Και τις αξιέπαινες πράξεις και τις κακές, ό,τι κάνει ο θνητός εδώ·
αυτό πράγματι είναι δικό του, και αυτό παίρνοντας φεύγει·
και αυτό τον ακολουθεί, σαν σκιά αχώριστη».

«Επιπλέον, μοναχοί, όταν ο αδαής είναι ανεβασμένος σε καρέκλα ή ανεβασμένος σε κρεβάτι ή ξαπλωμένος στο δάπεδο, όποιες κακόβουλες πράξεις έχει κάνει στο παρελθόν, κακή σωματική συμπεριφορά, κακή λεκτική συμπεριφορά, κακή νοητική συμπεριφορά, αυτές εκείνη τη στιγμή τον σκεπάζουν, τον καλύπτουν, τον περιτυλίζουν. Όπως, μοναχοί, οι σκιές των μεγάλων βουνοκορφών την απογευματινή περίοδο της ημέρας σκεπάζουν τη γη, την καλύπτουν, την περιτυλίζουν. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όταν ο αδαής είναι ανεβασμένος σε καρέκλα ή ανεβασμένος σε κρεβάτι ή ξαπλωμένος στο δάπεδο, όποιες κακόβουλες πράξεις έχει κάνει στο παρελθόν, κακή σωματική συμπεριφορά, κακή λεκτική συμπεριφορά, κακή νοητική συμπεριφορά, αυτές εκείνη τη στιγμή τον σκεπάζουν, τον καλύπτουν, τον περιτυλίζουν. Εκεί, μοναχοί, ο αδαής σκέφτεται έτσι: 'Δεν έχω κάνει πράγματι τίποτα καλό, δεν έχω κάνει τίποτα επιδέξιο, δεν έχω κάνει τίποτα ως καταφύγιο από τον φόβο. Έχω κάνει κακό, έχω κάνει σκληρό, έχω κάνει αμάρτημα. Σε όλη την έκταση που είναι ο προορισμός αυτών που δεν έχουν κάνει καλό, που δεν έχουν κάνει επιδέξιο, που δεν έχουν κάνει καταφύγιο από τον φόβο, που έχουν κάνει κακό, που έχουν κάνει σκληρό, που έχουν κάνει αμάρτημα, σε εκείνον τον προορισμό πεθαίνοντας θα πάω'. Αυτός θλίβεται, εξαντλείται, θρηνεί, χτυπώντας το στήθος του κλαίει, περιπίπτει σε σύγχυση».

«Επιπλέον, μοναχοί, όταν ο σοφός είναι ανεβασμένος σε καρέκλα ή ανεβασμένος σε κρεβάτι ή ξαπλωμένος στο δάπεδο, όποιες καλές πράξεις έχει κάνει στο παρελθόν, καλή σωματική συμπεριφορά, καλή λεκτική συμπεριφορά, καλή νοητική συμπεριφορά, αυτές εκείνη τη στιγμή τον σκεπάζουν, τον καλύπτουν, τον περιτυλίζουν. Όπως, μοναχοί, οι σκιές των μεγάλων βουνοκορφών την απογευματινή περίοδο της ημέρας σκεπάζουν τη γη, την καλύπτουν, την περιτυλίζουν. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όταν ο σοφός είναι ανεβασμένος σε καρέκλα ή ανεβασμένος σε κρεβάτι ή ξαπλωμένος στο δάπεδο, όποιες καλές πράξεις έχει κάνει στο παρελθόν, καλή σωματική συμπεριφορά, καλή λεκτική συμπεριφορά, καλή νοητική συμπεριφορά, αυτές εκείνη τη στιγμή τον σκεπάζουν, τον καλύπτουν, τον περιτυλίζουν. Εκεί, μοναχοί, ο σοφός σκέφτεται έτσι: 'Δεν έχω κάνει πράγματι τίποτα κακό, δεν έχω κάνει τίποτα σκληρό, δεν έχω κάνει κανένα αμάρτημα. Έχω κάνει καλό, έχω κάνει επιδέξιο, έχω κάνει καταφύγιο από τον φόβο. Σε όλη την έκταση που είναι ο προορισμός αυτών που δεν έχουν κάνει κακό, που δεν έχουν κάνει σκληρό, που δεν έχουν κάνει αμάρτημα, που έχουν κάνει καλό, που έχουν κάνει επιδέξιο, που έχουν κάνει καταφύγιο από τον φόβο, σε εκείνον τον προορισμό πεθαίνοντας θα πάω'. Αυτός δεν θλίβεται, δεν εξαντλείται, δεν θρηνεί, δεν κλαίει χτυπώντας το στήθος του, δεν περιπίπτει σε σύγχυση. Έχω κάνει αξιέπαινη πράξη, δεν έχω κάνει κακό· όποιος θα είναι ο προορισμός αυτού που δεν έχει κάνει κακό, που δεν έχει κάνει σκληρό, που δεν έχει κάνει αμάρτημα, που έχει κάνει αξιέπαινη πράξη, που έχει κάνει επιδέξιο, που έχει κάνει καταφύγιο από τον φόβο, εκείνον τον προορισμό πεθαίνοντας στην ύπαρξη θα βιώσω'. Μεταμέλεια δεν γεννιέται. Σε αυτόν που δεν έχει μεταμέλεια, μοναχοί, είτε γυναίκα είτε άνδρα, είτε οικοδεσπότη είτε αναχωρητή, ο θάνατος είναι ευλογημένος, η λήξη του χρόνου είναι ευλογημένη, λέω». Αυτή είναι η πράξη.

«Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι κακές συμπεριφορές. Ποιες τρεις; Η κακή σωματική συμπεριφορά, η κακή λεκτική συμπεριφορά, η κακή νοητική συμπεριφορά. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τρεις κακές συμπεριφορές. Ποια τρία; Η καλή σωματική συμπεριφορά, η καλή λεκτική συμπεριφορά, η καλή νοητική συμπεριφορά. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τρεις καλές συμπεριφορές. Αυτή είναι η πράξη.

Εκεί ποιο είναι το επακόλουθο;

«Είστε τυχεροί, μοναχοί, είναι καλή τύχη για σας, μοναχοί, η στιγμή έχει αποκτηθεί, μοναχοί, για τη βίωση της άγιας ζωής. Έχουν ιδωθεί από εμένα, μοναχοί, κολάσεις ονόματι με τις έξι βάσεις επαφής. Εκεί ό,τι υλική μορφή βλέπει με το μάτι, βλέπει μόνο ανεπιθύμητη μορφή, όχι επιθυμητή μορφή. Βλέπει μόνο μη αγαπητή μορφή, όχι αγαπητή μορφή. Βλέπει μόνο δυσάρεστη μορφή, όχι ευχάριστη μορφή.

Ό,τι ήχο ακούει με το αυτί... κ.λπ... με τη μύτη... κ.λπ... με τη γλώσσα... κ.λπ... με το σώμα... κ.λπ... ό,τι νοητικό φαινόμενο συνειδητοποιεί με τον νου, συνειδητοποιεί μόνο ανεπιθύμητο νοητικό φαινόμενο, όχι επιθυμητό νοητικό φαινόμενο. Συνειδητοποιεί μόνο μη αγαπητό νοητικό φαινόμενο, όχι αγαπητό νοητικό φαινόμενο. Συνειδητοποιεί μόνο δυσάρεστο νοητικό φαινόμενο, όχι ευχάριστο νοητικό φαινόμενο. Είστε τυχεροί, μοναχοί, είναι καλή τύχη για σας, μοναχοί, η στιγμή έχει αποκτηθεί για τη βίωση της άγιας ζωής.

«Έχουν ιδωθεί από εμένα, μοναχοί, ευδαιμονικοί κόσμοι ονόματι με τις έξι βάσεις επαφής. Εκεί ό,τι υλική μορφή βλέπει με το μάτι, βλέπει μόνο επιθυμητή μορφή, όχι ανεπιθύμητη μορφή. Βλέπει μόνο αγαπητή μορφή, όχι μη αγαπητή μορφή. Βλέπει μόνο ευχάριστη μορφή, όχι δυσάρεστη μορφή. Ό,τι ήχο ακούει με το αυτί... κ.λπ... με τη μύτη... κ.λπ... με τη γλώσσα... κ.λπ... με το σώμα... κ.λπ... με τον νου συνειδητοποιεί νοητικό φαινόμενο, συνειδητοποιεί μόνο επιθυμητό νοητικό φαινόμενο, όχι ανεπιθύμητο νοητικό φαινόμενο. Συνειδητοποιεί μόνο αγαπητό νοητικό φαινόμενο, όχι μη αγαπητό νοητικό φαινόμενο. Συνειδητοποιεί μόνο ευχάριστο νοητικό φαινόμενο, όχι δυσάρεστο νοητικό φαινόμενο. Είστε τυχεροί, μοναχοί, είναι καλή τύχη για σας, μοναχοί, η στιγμή έχει αποκτηθεί για τη βίωση της άγιας ζωής». Αυτό είναι το επακόλουθο.

«Εξήντα χιλιάδες χρόνια, πλήρως συμπληρωμένα·
για εμάς που υποφέρουμε στην κόλαση, πότε θα έρθει το τέλος;

«Δεν υπάρχει τέλος, πώς θα υπάρξει τέλος, δεν φαίνεται τέλος·
διότι τότε διαπράχθηκε κακό, από σένα και από μένα, αγαπητέ».

Αυτό είναι το επακόλουθο.

121. Εκεί τι είναι η πράξη και το επακόλουθο;

«Ο άνθρωπος που ζει αντίθετα με τη Διδασκαλία, αμελής, όπου κι αν πηγαίνει στον κακότυχο κόσμο·
αυτόν το αντίθετο με τη Διδασκαλία που ακολούθησε τον βλάπτει, όπως ένα μαύρο φίδι που πιάστηκε από τον ίδιο.

«Διότι η Διδασκαλία και το αντίθετο με τη Διδασκαλία, τα δύο δεν έχουν ίσο

επακόλουθο·

το αντίθετο με τη Διδασκαλία οδηγεί στην κόλαση, η Διδασκαλία φέρνει στον καλότυχο κόσμο».

Αυτή είναι η πράξη και το επακόλουθο.

«Μη φοβάστε, μοναχοί, τις αξιέπαινες πράξεις. Αυτή, μοναχοί, είναι ονομασία για την ευτυχία, για το επιθυμητό, το ελκυστικό, το αγαπητό, το ευχάριστο, δηλαδή οι αξιέπαινες πράξεις. Γνωρίζω άμεσα, μοναχοί, ότι για τις αξιέπαινες πράξεις που έγιναν για πολύ καιρό, βίωσα επιθυμητό, ελκυστικό, αγαπητό, ευχάριστο επακόλουθο· αφού ανέπτυξα τον νου της φιλικότητας για επτά χρόνια, για επτά κοσμικούς κύκλους συστολής και διαστολής του σύμπαντος δεν επέστρεψα ξανά σε αυτόν τον κόσμο. Όταν ο κοσμικός κύκλος συστελλόταν, μοναχοί, πήγαινα στον κόσμο των ακτινοβόλων όντων. Όταν ο κοσμικός κύκλος διαστελλόταν, επαναγεννιόμουν στην άδεια ουράνια κατοικία του Βράχμα. Εκεί, μοναχοί, ήμουν Βράχμα, Μέγας Βράχμα, Κατακτητής, Ακατάβλητος, Παντογνώστης, Παντοδύναμος. Τριάντα έξι φορές, μοναχοί, ήμουν Σάκκα, ο άρχοντας των θεών· πολλές εκατοντάδες φορές ήμουν βασιλιάς, παγκόσμιος μονάρχης, δίκαιος, βασιλιάς της δικαιοσύνης, κυρίαρχος των τεσσάρων σημείων του ορίζοντα, νικητής, που είχα επιτύχει σταθερότητα στη χώρα, προικισμένος με τα επτά κοσμήματα· τι να πει κανείς για μια τοπική βασιλεία; Τότε, μοναχοί, μου ήρθε η σκέψη: "Ποιας πράξης μου είναι αυτό το αποτέλεσμα, ποιας πράξης το επακόλουθο, ώστε τώρα να έχω τόσο μεγάλη υπερφυσική δύναμη και τόσο μεγάλη επιρροή;" Τότε, μοναχοί, μου ήρθε η σκέψη: "Τριών πράξεων μου είναι αυτό το αποτέλεσμα, τριών πράξεων το επακόλουθο. Ωστε τώρα να έχω τόσο μεγάλη υπερφυσική δύναμη και τόσο μεγάλη επιρροή". Δηλαδή, της γενναιοδωρίας, του αυτοελέγχου και της εγκράτειας». Εκεί η γενναιοδωρία και ο αυτοέλεγχος και η εγκράτεια, αυτή είναι η πράξη. Το επακόλουθο που βιώθηκε λόγω αυτής, αυτό είναι το επακόλουθο. Ομοίως πρέπει να αναφερθεί η σύντομη ανάλυση της πράξης.

Αυτό που διδάχθηκε στον Σούμπχα, τον νεαρό βραχμάνο, γιο του Τοντέγια. Εκεί όσα φαινόμενα οδηγούν σε σύντομη ή μακρά διάρκεια ζωής, σε πολλές ή λίγες ασθένειες, σε μικρή ή μεγάλη επιρροή, σε ασχήμια ή ομορφιά, σε χαμηλή ή υψηλή καταγωγή, σε λίγο ή πολύ πλούτο, σε έλλειψη σοφίας ή σοφία, αυτή είναι η πράξη. Η σύντομη ή μακρά διάρκεια ζωής εκεί... κ.λπ... η έλλειψη σοφίας ή η σοφία, αυτό είναι το επακόλουθο. Αυτή είναι η πράξη και το επακόλουθο.

122. Εκεί τι είναι το καλό;

«Προστατεύοντας την ομιλία, καλά συγκρατημένος με τον νου, με το σώμα δεν θα έκανε μη-καλό·

αυτές τις τρεις πορείες πράξης θα εξαγνίσει, θα επιτύχει την οδό που διακηρύχθηκε από τους σοφούς».

Αυτό είναι το καλό.

«Αυτός που με το σώμα, με την ομιλία, με τον νου δεν έχει ανάρμοστη πράξη· συγκρατημένος σε αυτούς τους τρεις τρόπους, αυτόν εγώ αποκαλώ βραχμάνο».

Αυτό είναι το καλό.

«Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι καλές ρίζες. Ποια τρία; Η μη-απληστήια είναι καλή ρίζα, το μη-μίσος είναι καλή ρίζα, η μη αυταπάτη είναι καλή ρίζα. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τρεις καλές ρίζες. Αυτό είναι το καλό. Η αληθινή γνώση, μοναχοί, είναι πρόδρομος για την επίτευξη καλών νοητικών καταστάσεων, ακολουθεί ακριβώς πίσω η ντροπή και ο ηθικός φόβος». Αυτό είναι το καλό.

Εκεί τι είναι το φαύλο;

«Αυτού που η απόλυτη ανηθικότητα, όπως αναρριχητικό φυτό δέντρο σάλα έχει καλύψει·
αυτός κάνει τον εαυτό του έτσι, όπως τον επιθυμεί ο εχθρός».

Αυτό είναι το φαύλο.

«Το κακό που έγινε από τον ίδιο, γεννημένο από τον εαυτό, με προέλευση τον εαυτό·
συντρίβει τον άφρονα, όπως το διαμάντι τον πολύτιμο λίθο από πέτρα».

Αυτό είναι το φαύλο.

«Ακολουθώντας τις δέκα πορείες πράξης, αποχωρισμένοι από τα φαύλα και τα μη-φαύλα·
και γίνονται αξιοκατάκριτοι, θεότητα, οι ανόητοι υποφέρουν στις κολάσεις».

Αυτό είναι το φαύλο.

«Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι φαύλες ρίζες. Ποιες τρεις; Η απληστήια είναι φαύλη ρίζα, το μίσος είναι φαύλη ρίζα, η αυταπάτη είναι φαύλη ρίζα. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τρεις φαύλες ρίζες». Αυτό είναι το φαύλο.

Εκεί τι είναι το καλό και το φαύλο;

«Όποιο σπόρο σπέρνει κανείς, τέτοιο καρπό θερίζει·
αυτός που κάνει καλό, καλό· αυτός που κάνει κακό, κακό».

Εκεί αυτό που είπε «αυτός που κάνει καλό, καλό», αυτό είναι το καλό. Αυτό που είπε «αυτός που κάνει κακό, κακό», αυτό είναι το φαύλο. Αυτό είναι το καλό και το φαύλο.

«Με την ελκυστική πράξη πηγαίνουν στον καλότυχο κόσμο, στο επίπεδο αθλιότητας με τη μη ελκυστική πράξη·
και με την εξάλειψη της πράξης αυτοί με απελευθερωμένο νου, σβήνουν όπως η φλόγα με την εξάλειψη της καύσιμης ύλης».

Εκεί αυτό που είπε «με την ελκυστική πράξη πηγαίνουν στον καλότυχο κόσμο», αυτό είναι το καλό. Αυτό που είπε «στο επίπεδο αθλιότητας με τη μη ελκυστική πράξη», αυτό είναι το φαύλο. Αυτό είναι το καλό και το φαύλο.

123. Εκεί τι είναι το επιτρεπόμενο;

«Όπως η μέλισσα το λουλούδι, χωρίς να βλάψει το χρώμα και την οσμή·
φεύγει αφού πάρει το νέκταρ, έτσι στο χωριό ας ζει ο σοφός».

Αυτό είναι το επιτρεπόμενο.

«Αυτά τα τρία, μοναχοί, πρέπει να γίνονται από τους μοναχούς. Ποια τρία; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τρόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς, προικισμένος με καλή σωματική πράξη και λεκτική πράξη, με αγνό βιοπορισμό. Επίσης καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον για την εγκατάλειψη των φαύλων νοητικών καταστάσεων, για τη διαλογιστική ανάπτυξη των καλών νοητικών καταστάσεων, για την πραγμάτωση. Επίσης είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί στην πλήρη εξάλειψη της δυστυχίας. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία που πρέπει να γίνονται από τους μοναχούς». Αυτό είναι το επιτρεπόμενο.

«Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα δέκα φαινόμενα που πρέπει συχνά να ανασκοπούνται από έναν αναχωρητή. Ποια είναι τα δέκα; 'Εχω εισέλθει σε κατάσταση ταπεινότητας' - αυτό πρέπει συχνά να ανασκοπείται από έναν αναχωρητή... κ.λπ... Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δέκα φαινόμενα που πρέπει συχνά να ανασκοπούνται από έναν αναχωρητή». Αυτό είναι το επιτρεπόμενο.

«Αυτά τα τρία, μοναχοί, πρέπει να γίνονται. Ποια τρία; Η καλή σωματική συμπεριφορά, η καλή λεκτική συμπεριφορά, η καλή νοητική συμπεριφορά. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία που πρέπει να γίνονται». Αυτό είναι το επιτρεπόμενο.

Εκεί τι είναι το απορριφθέν;

«Δεν υπάρχει αγάπη ίση με αυτή για τον γιο, δεν υπάρχει πλούτος ίσος με τα βόδια·

δεν υπάρχει λάμψη ίση με τον ήλιο, η θάλασσα είναι η υπέρτατη λίμνη».

Ο Ευλογημένος είπε -

«Δεν υπάρχει αγάπη ίση με αυτή για τον εαυτό, δεν υπάρχει πλούτος ίσος με τα δημητριακά·

δεν υπάρχει λάμψη ίση με τη σοφία, η βροχή πράγματι είναι η υπέρτατη λίμνη».

Εδώ αυτό που είναι το πρώτο, αυτό είναι το απορριφθέν.

«Αυτά τα τρία, μοναχοί, δεν πρέπει να γίνονται. Ποια τρία; Η κακή σωματική συμπεριφορά, η κακή λεκτική συμπεριφορά, η κακή νοητική συμπεριφορά. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία που δεν πρέπει να γίνονται». Αυτό είναι το απορριφθέν.

124. Εκεί ποιο είναι το επιτρεπόμενο και το απορριφθέν;

«Από τι εδώ φοβάται το πολυάριθμο πλήθος, και η οδός με πολλά επίπεδα έχει διακηρυχθεί·

σε ρωτώ, Γκόταμα ευρείας σοφίας, σε τι εδραιωμένος δεν θα φοβόταν τον μεταθανάτιο κόσμο;»

«Κατευθύνοντας ορθά την ομιλία και τον νου, μη κάνοντας κακά με το σώμα·

κατοικώντας σε σπίτι με άφθονη τροφή και ρόφημα, πιστός, ευγενικός, μοιραζόμενος, γενναιόδωρος·
εδραιωμένος σε αυτές τις τέσσερις αρχές, εδραιωμένος στη Διδασκαλία δεν θα φοβόταν τον μεταθανάτιο κόσμο.»

Εκεί αυτό που είπε «κατευθύνοντας ορθά την ομιλία και τον νου», αυτό είναι το επιτρεπόμενο. «Μη κάνοντας κακά με το σώμα», αυτό είναι το απορριφθέν.
«Κατοικώντας σε σπίτι με άφθονη τροφή και ρόφημα, πιστός, ευγενικός, μοιραζόμενος, γενναιόδωρος. Εδραιωμένος σε αυτές τις τέσσερις αρχές, εδραιωμένος στη Διδασκαλία δεν θα φοβόταν τον μεταθανάτιο κόσμο», αυτό είναι το επιτρεπόμενο. Αυτό είναι το επιτρεπόμενο και το απορριφθέν.

«Η μη-εκτέλεση κάθε κακού, η απόκτηση του καλού·
ο καθαρισμός του δικού του νου, αυτή είναι η διδασκαλία των Βουδών.»

Εκεί αυτό που είπε «η μη-εκτέλεση κάθε κακού», αυτό είναι το απορριφθέν· αυτό που είπε «η απόκτηση του καλού», αυτό είναι το επιτρεπόμενο. Αυτό είναι το επιτρεπόμενο και το απορριφθέν.

«Τη σωματική συμπεριφορά, άρχοντα των θεών, τη διακρίνω σε δύο είδη - που πρέπει να ακολουθείται και που δεν πρέπει να ακολουθείται. Τη λεκτική συμπεριφορά, άρχοντα των θεών, τη διακρίνω σε δύο είδη - που πρέπει να ακολουθείται και που δεν πρέπει να ακολουθείται. Τη νοητική συμπεριφορά, άρχοντα των θεών, τη διακρίνω σε δύο είδη... κ.λπ... την αναζήτηση, άρχοντα των θεών, τη διακρίνω σε δύο είδη - που πρέπει να ακολουθείται και που δεν πρέπει να ακολουθείται.»

«Τη σωματική συμπεριφορά, άρχοντα των θεών, τη διακρίνω σε δύο είδη - που πρέπει να ακολουθείται και που δεν πρέπει να ακολουθείται», έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε· εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Και όποια σωματική συμπεριφορά, όταν κάποιος την ακολουθεί, οι φαύλες νοητικές καταστάσεις αυξάνονται και οι καλές νοητικές καταστάσεις παρακμάζουν, μια τέτοια σωματική συμπεριφορά δεν πρέπει να ακολουθείται. Εκεί, όποια σωματική συμπεριφορά γνωρίζει κάποιος: «όταν ακολουθώ αυτή τη σωματική συμπεριφορά μου, οι φαύλες νοητικές καταστάσεις παρακμάζουν, οι καλές νοητικές καταστάσεις αυξάνονται», μια τέτοια σωματική συμπεριφορά πρέπει να ακολουθείται. «Τη σωματική συμπεριφορά, άρχοντα των θεών, τη διακρίνω σε δύο είδη - που πρέπει να ακολουθείται και που δεν πρέπει να ακολουθείται», έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε. «Τη λεκτική συμπεριφορά... κ.λπ... «Την αναζήτηση, άρχοντα των θεών, τη διακρίνω σε δύο είδη - που πρέπει να ακολουθείται και που δεν πρέπει να ακολουθείται», έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε· εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Και όποια αναζήτηση, όταν κάποιος την ακολουθεί, οι φαύλες νοητικές καταστάσεις αυξάνονται και οι καλές νοητικές καταστάσεις παρακμάζουν, μια τέτοια αναζήτηση δεν πρέπει να ακολουθείται. Εκεί, όποια αναζήτηση γνωρίζει κάποιος: «όταν ακολουθώ αυτή την αναζήτησή μου, οι φαύλες νοητικές καταστάσεις παρακμάζουν, οι καλές νοητικές καταστάσεις αυξάνονται», μια τέτοια αναζήτηση πρέπει να ακολουθείται. «Την αναζήτηση, άρχοντα των θεών, τη διακρίνω σε δύο είδη - που πρέπει να ακολουθείται και που δεν πρέπει να ακολουθείται», έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

Εκεί αυτό που είπε «που πρέπει να ακολουθείται», αυτό είναι το επιτρεπόμενο. Αυτό που είπε «που δεν πρέπει να ακολουθείται», αυτό είναι το απορριφθέν. Αυτό είναι το επιτρεπόμενο και το απορριφθέν.

170. Εκεί ποιος είναι ο έπαινος;

«Η οκταμερής οδός είναι η άριστη από τις οδούς, οι τέσσερις όροι είναι οι άριστοι από τις αλήθειες·
το μη πάθος είναι το άριστο από τα φαινόμενα, και ο έχων όραση είναι ο άριστος από τα δίποδα».

Αυτός είναι ο έπαινος.

«Αυτά τα τρία, μοναχοί, είναι τα υπέρτατα. Ποια τρία; Όσα όντα υπάρχουν, μοναχοί, είτε χωρίς πόδια είτε δίποδα είτε τετράποδα είτε πολύποδα, είτε υλικά είτε άυλα, είτε με αντίληψη είτε χωρίς αντίληψη είτε μήτε-αντιλαμβανόμενα-μήτε-μη-αντιλαμβανόμενα, ο Τατχάγκατα φαίνεται ως ο κορυφαίος μεταξύ τους, φαίνεται ως ο άριστος, φαίνεται ως ο εξοχότατος, δηλαδή ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος. Όσα φαινόμενα υπάρχουν, μοναχοί, περιγραφόμενα ως συνθηκοκρατημένα ή μη συνθηκοκρατημένα, το μη πάθος φαίνεται ως το κορυφαίο αυτών των φαινομένων, φαίνεται ως το άριστο, φαίνεται ως το εξοχότατο, δηλαδή η κατάπαυση της μέθης... κ.λπ... η παύση, το Νιμπάνα. Όσες κοινότητες περιγράφονται, όσες ομάδες περιγράφονται, όσες μεγάλες συγκεντρώσεις ανθρώπων περιγράφονται, μοναχοί, η Κοινότητα των μαθητών του Τατχάγκατα φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, φαίνεται ως η άριστη, φαίνεται ως η εξοχότατη, δηλαδή τα τέσσερα ζεύγη ατόμων, τα οκτώ αρσενικά άτομα... κ.λπ... το πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο».

«Ο Διδάσκαλος υπερβαίνει όλο τον κόσμο, και η Διδασκαλία είναι χαρακτηρισμένη ως καλή·
και η ομάδα του λέοντα μεταξύ των ανθρώπων, αυτά τα τρία υπερέχουν.

«Η ομάδα είναι συνάθροιση ασκητών σαν λωτούς, και η εξάριετη Διδασκαλία τιμάται από τους σοφούς·
και ο δαμαστής των εξάριετων ανθρώπων, ο έχων όραση, αυτά τα τρία υπερβαίνουν τον κόσμο.

«Και ο Διδάσκαλος είναι ασύγκριτος, και η Διδασκαλία είναι ολόκληρη χωρίς καύση·
και η ευγενής εξάριετη ομάδα, αυτά τα τρία πράγματι υπερέχουν.

«Ο νικητής με αληθινό όνομα, ασφαλής, κυρίαρχος όλων, η αληθινή Διδασκαλία, δεν υπάρχει άλλη ανώτερη από αυτήν·
η ευγενής Κοινότητα πάντα χαίρει ευσέβειας από τους νοήμονες, αυτά τα τρία υπερβαίνουν τον κόσμο.

«Αυτός που βλέπει την εξάλειψη της γέννησης ως το τέλος, επιθυμώντας την ευημερία, κατανοεί τη μονόδρομη οδό·
με αυτή την οδό διέβησαν πριν, θα διαβούν και όσοι διαβαίνουν τη νοητική πλημμύρα.

«Αυτόν τον τέτοιο, τον ανώτατο μεταξύ θεών και ανθρώπων·

τα όντα προσκυνούν, επιθυμώντας τον εξαγνισμό».

Αυτός είναι ο έπαινος.

Εκεί η εγκόσμια ομιλία πρέπει να αναλυθεί με δύο ομιλίες, με αυτή που οδηγεί στη μόλυνση και με αυτή που οδηγεί στην καλλιέργεια. Και η υπερκόσμια ομιλία πρέπει να αναλυθεί με τρεις ομιλίες, με αυτή που οδηγεί στην ενόραση και με αυτή που οδηγεί στη διαλογιστική ανάπτυξη και με αυτή που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης. Και το εγκόσμιο και το υπερκόσμιο. Σε όποια ομιλία φαίνεται οποιοσδήποτε όρος που οδηγεί στη μόλυνση ή που οδηγεί στην καλλιέργεια, με αυτόν πρέπει να αναλυθεί ως εγκόσμια· οποιοσδήποτε όρος φαίνεται που οδηγεί στην ενόραση ή που οδηγεί στη διαλογιστική ανάπτυξη ή που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης, με αυτόν πρέπει να αναλυθεί ως υπερκόσμια.

Η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια είναι για την εγκατάλειψη της ομιλίας που οδηγεί στη μόλυνση, η ομιλία που οδηγεί στην ενόραση είναι για την εγκατάλειψη της ομιλίας που οδηγεί στην καλλιέργεια, η ομιλία που οδηγεί στη διαλογιστική ανάπτυξη είναι για την παραίτηση από την ομιλία που οδηγεί στην ενόραση, η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης είναι για την παραίτηση από την ομιλία που οδηγεί στη διαλογιστική ανάπτυξη, η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης είναι για σκοπό ευχάριστης διαμονής στην παρούσα ζωή.

Η υπερκόσμια ομιλία με θεμέλιο τα όντα πρέπει να αναλυθεί με είκοσι έξι άτομα, αυτά πρέπει να αναζητηθούν με τρεις ομιλίες, με αυτή που οδηγεί στην ενόραση, με αυτή που οδηγεί στη διαλογιστική ανάπτυξη και με αυτή που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης.

Εκεί η ομιλία που οδηγεί στην ενόραση πρέπει να αναλυθεί με πέντε άτομα, με αυτόν που έσπειρε τον σπόρο της επαναγέννησης για μία τελευταία φορά, με τον οικογένεια-προς-οικογένεια πορευόμενο, με αυτόν με επτά επαναγεννήσεις το μέγιστον, με τον ακόλουθο βασιζόμενο στην πίστη και με τον ακόλουθο βασιζόμενο στη Διδασκαλία· η ομιλία που οδηγεί στην ενόραση πρέπει να αναλυθεί με αυτά τα πέντε άτομα. Η ομιλία που οδηγεί στη διαλογιστική ανάπτυξη πρέπει να αναλυθεί με δώδεκα άτομα, με αυτόν που ασκεί για την πραγμάτωση του καρπού της άπαξ επιστροφής, με τον άπαξ επιστρέφοντα, με αυτόν που ασκεί για την πραγμάτωση του καρπού της μη-επιστροφής, με τον μη-επιστρέφοντα, με αυτόν που επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα, με αυτόν που επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα αφού φτάσει, με αυτόν που επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο, με αυτόν που επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα με μόχθο, με τον ανοδικά πορευόμενο προς τον υψηλότερο θεϊκό κόσμο Ακανίττα, με τον απελευθερωμένο διά της πίστης, με αυτόν που έχει επιτύχει την ορθή άποψη, με τον μάρτυρα του νοητικού σώματος· η ομιλία που οδηγεί στη διαλογιστική ανάπτυξη πρέπει να αναλυθεί με αυτά τα δώδεκα άτομα. Η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης πρέπει να αναλυθεί με εννέα άτομα, με τον απελευθερωμένο διά της πίστης, με τον απελευθερωμένο μέσω της σοφίας, με τον απελευθερωμένο μέσω της κενότητας, με τον απελευθερωμένο χωρίς σημάδι, με τον απελευθερωμένο χωρίς πόθο, με τον απελευθερωμένο και από τα δύο μέρη, με αυτόν που επιτυγχάνει την Αξιότητα ταυτόχρονα, με τους Ατομικά Φωτισμένους και τους Πλήρως Αυτοφωτισμένους· η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης πρέπει να αναλυθεί με αυτά τα εννέα άτομα. Έτσι η υπερκόσμια ομιλία με θεμέλιο τα όντα

πρέπει να αναλυθεί με αυτά τα είκοσι έξι άτομα.

Η εγκόσμια ομιλία με θεμέλιο τα όντα πρέπει να αναλυθεί με δεκαεννέα άτομα. Αυτά πρέπει να αναζητηθούν ως υποδειχθέντα με τις ιδιοσυγκρασίες· μερικοί με ιδιοσυγκρασία λαγνείας, μερικοί με ιδιοσυγκρασία μίσους, μερικοί με ιδιοσυγκρασία αυταπάτης, μερικοί με ιδιοσυγκρασία λαγνείας και μίσους, μερικοί με ιδιοσυγκρασία λαγνείας και αυταπάτης, μερικοί με ιδιοσυγκρασία μίσους και αυταπάτης, μερικοί με ιδιοσυγκρασία λαγνείας και μίσους και αυταπάτης, αυτός που στέκεται στην πύλη της λαγνείας με ιδιοσυγκρασία λαγνείας, αυτός που στέκεται στην πύλη της λαγνείας με ιδιοσυγκρασία μίσους, αυτός που στέκεται στην πύλη της λαγνείας με ιδιοσυγκρασία αυταπάτης, αυτός που στέκεται στην πύλη της λαγνείας με ιδιοσυγκρασία λαγνείας και μίσους και αυταπάτης, αυτός που στέκεται στην πύλη του μίσους με ιδιοσυγκρασία μίσους, αυτός που στέκεται στην πύλη του μίσους με ιδιοσυγκρασία αυταπάτης, αυτός που στέκεται στην πύλη του μίσους με ιδιοσυγκρασία λαγνείας, αυτός που στέκεται στην πύλη του μίσους με ιδιοσυγκρασία λαγνείας και μίσους και αυταπάτης, αυτός που στέκεται στην πύλη της αυταπάτης με ιδιοσυγκρασία αυταπάτης, αυτός που στέκεται στην πύλη της αυταπάτης με ιδιοσυγκρασία λαγνείας, αυτός που στέκεται στην πύλη της αυταπάτης με ιδιοσυγκρασία μίσους, αυτός που στέκεται στην πύλη της αυταπάτης με ιδιοσυγκρασία λαγνείας και μίσους και αυταπάτης· η εγκόσμια ομιλία με θεμέλιο τα όντα πρέπει να αναλυθεί με αυτά τα δεκαεννέα άτομα.

Η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια πρέπει να αναλυθεί με τους ηθικούς· αυτοί οι ηθικοί είναι πέντε άτομα: η φυσική ηθική, η ηθική της ανάληψης, η πεποίθηση της συνείδησης, η νοητική ηρεμία και η διόραση· η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια πρέπει να αναλυθεί με αυτά τα πέντε άτομα.

Η υπερκόσμια ομιλία με θεμέλιο τα φαινόμενα πρέπει να αναλυθεί με τρεις ομιλίες: με αυτή που οδηγεί στην ενόραση, με αυτή που οδηγεί στη διαλογιστική ανάπτυξη και με αυτή που οδηγεί στον πέραν της άσκησης.

Και η εγκόσμια και η υπερκόσμια, και με θεμέλιο τα όντα και με θεμέλιο τα φαινόμενα, πρέπει να αναλυθούν και με τα δύο· η γνώση πρέπει να αναλυθεί με τη σοφία, με την ικανότητα της σοφίας, με τη δύναμη της σοφίας, με την εξάσκηση στην ανώτερη σοφία, με τον παράγοντα φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, με την ορθή άποψη, με την κρίση, με την έρευνα, με τη γνώση για τη Διδασκαλία, με την επαγωγική γνώση, με τη γνώση της εξάλειψης, με τη γνώση της μη-έγερσης, με την ικανότητα του «θα γνωρίσω το άγνωστο», με την ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, με την ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, με την όραση, με την αληθινή γνώση, με την ανώτερη νοημοσύνη, με την ευρεία κατανόηση, με τη νοημοσύνη, ή με οποιαδήποτε άλλη ονομασία της σοφίας αποκτάται, με αυτή πρέπει να αναλυθεί.

Το γνωστό πρέπει να αναλυθεί με το παρελθόν, το μέλλον και το παρόν, με το εσωτερικό και το εξωτερικό, με το κατώτερο και το ανώτερο, με το μακρινό και το κοντινό, με το συνθηκοκρατημένο και το μη συνθηκοκρατημένο, με το καλό, το φαύλο και το απροσδιόριστο, ή συνοπτικά με τα έξι αντικείμενα. Και η γνώση και το γνωστό πρέπει να αναλυθούν και με τα δύο· και η σοφία ως αντικείμενο είναι γνωστό· ό,τι είναι αντικείμενο, εσωτερικό ή εξωτερικό, όλο αυτό πρέπει να αναλυθεί με το συνθηκοκρατημένο και το μη συνθηκοκρατημένο.

Η ενόραση, η διαλογιστική ανάπτυξη, ο δικός του λόγος, ο λόγος άλλου, αυτό που πρέπει να απαντηθεί, αυτό που δεν πρέπει να απαντηθεί, η πράξη και το επακόλουθο· παντού και τα δύο αυτά, όπως έχουν υποδειχθεί στην ομιλία, έτσι αφού εξεταστούν, πρέπει να αναλυθούν από αυτό που αποκτάται· ή οτιδήποτε ο Ευλογημένος λέει ως κάποιον λόγο, όλο αυτό πρέπει να διατηρείται όπως έχει υποδειχθεί.

Η αιτία είναι διπλή: και η πράξη και οι νοητικές μολύνσεις· η προέλευση είναι οι νοητικές μολύνσεις. Εκεί οι νοητικές μολύνσεις πρέπει να αναλυθούν με την ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση. Η προέλευση πρέπει να αναλυθεί και με την ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και με την ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια. Εκεί το καλό πρέπει να αναλυθεί με τέσσερις ομιλίες: με αυτή που οδηγεί στην καλλιέργεια, με αυτή που οδηγεί στην ενόραση, με αυτή που οδηγεί στη διαλογιστική ανάπτυξη και με αυτή που οδηγεί στον πέραν της άσκησης. Το φαύλο πρέπει να αναλυθεί με την ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση. Και το καλό και το φαύλο πρέπει να αναλυθούν και με τα δύο. Το επιτρεπόμενο από τον Ευλογημένο πρέπει να αναλυθεί με το επιτρεπόμενο· αυτό είναι πενταπλό: η αυτοσυγκράτηση, η εγκατάλειψη, η διαλογιστική ανάπτυξη, η πραγμάτωση και η προσαρμογή στο επιτρεπτό· ό,τι φαίνεται σε εκείνα τα επίπεδα, αυτό πρέπει να αναλυθεί με την προσαρμογή στο επιτρεπτό. Το απορριφθέν από τον Ευλογημένο πρέπει να αναλυθεί με τον λόγο της απόρριψης. Και το επιτρεπόμενο και το απορριφθέν πρέπει να αναλυθούν και με τα δύο. Ο έπαινος πρέπει να αναλυθεί με τον επαινετικό λόγο. Αυτός πρέπει να γίνει κατανοητός με πέντε τρόπους: του Ευλογημένου, της Διδασκαλίας, της ευγενούς Κοινότητας, των ευγενών διδασκαλιών, της εξάσκησης και της επίτευξης εγκόσμιων αρετών. Έτσι ο έπαινος πρέπει να αναλυθεί με πέντε τρόπους.

Το επίπεδο των ικανοτήτων πρέπει να αναλυθεί με εννέα όρους, το επίπεδο των νοητικών μολύνσεων πρέπει να αναλυθεί με εννέα όρους· έτσι αυτοί οι δεκαοκτώ όροι γίνονται εννέα καλοί όροι και εννέα φαύλοι όροι· διότι έτσι ειπώθηκε: «Οι δεκαοκτώ θεμελιώδεις όροι πού πρέπει να αντιληφθούν; Στη θεμελίωση της Διδαχής». Γι' αυτό ο σεβάσμιος Μαχακατσάγιανα είπε -

«Με εννέα όρους οι καλοί, με εννέα συνδέονται οι φαύλες πλευρές· αυτοί πράγματι οι θεμελιώδεις όροι, γίνονται δεκαοκτώ όροι».

Ολοκληρώθηκε η θεμελίωση της Διδαχής.

Σε αυτό το βαθμό ολοκληρώθηκε η Νέττι που εκφράστηκε από τον σεβάσμιο Μαχακατσάγιανα, εγκρίθηκε από τον Ευλογημένο, απαγγέλθηκε στην αρχική συγκέντρωση.

Τέλος της πραγματείας Νέττι.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Tīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 19. Ο οδηγός. Το θεμέλιο της διδασκαλίας έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org